SKAVTSKI MOLITVENIK

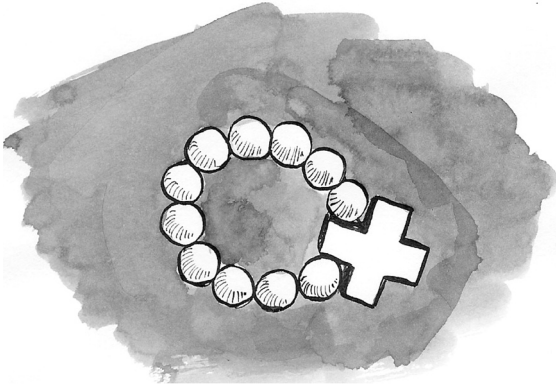

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov
Ljubljana, 2008

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.54:27-584
27-282.5(02.053.2)

SKAVTSKI molitvenik / [zbrala Milan Kvas, Aleksander Koren ; risbe Sonja Hrastnik]. - Ljubljana : Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, 2008

ISBN 978-961-91701-3-7
1. Kvas, Milan, 1972-
240810240

MOJ SKAVTSKI MOLITVENIK

_____

moje ime in priimek

_____

moje skavtsko ime

_____

steg ali skavtska skupina

_____

moj naslov (ulica, hišna številka, mesto, poštna številka)

_____

moja telefonska številka

Vera se zdi zelo preprosta stvar.
Zaupaj v Boga!
Stori dobro svojemu sočloveku!

(Robert Baden-Powell)

Predgovor

Moliti začnemo, ko se zavedamo, da Bog ni nekdo onkraj, nekdo tam nekje, ampak je Ti, moj največji prijatelj. Podobno, kakor me vedno spremlja misel na dobrega prijatelja in se velikokrat v mislih z njim pogovarjam, tudi če sem daleč od njega, je vsaka ljubeča in spoštljiva misel na Boga molitev. Otipljiva navzočnost ni odločilna. Tudi če je človeško telesno daleč, je duhovno z menoj. Močnejše in tesnejše kot je prijateljstvo, bolj pogosto čutim potrebo, da ga pokličem, da mu povem in zaupam to ali ono. Z njim delim vse, kar doživljam: veselje in žalost, upe in razočaranja.

Tako je tudi z Bogom. Če mi Bog pomeni to, kar mi mora pomeniti, potem delim z njim vse, kar doživim. Če pa vse doživljam in delam v takem prijateljskem pogovoru z njim, in mi ni, ter tudi ne more biti vseeno, kaj si on misli o meni, ne bom naredil nič, kar bi bilo narobe. Tako začne molitev usmerjati naše življenje. »Ljubiti, moliti, peti, to je vse moje življenje,« je zapisal francoski pesnik de Lamartine.

Bog je moj največji in najboljši prijatelj, zato se ga ne spomnim samo takrat, ko mi teče voda v grlo, ko nekaj nujno potrebujem in sem zaman pričakoval in iskal drugod. Bog ni samo za rezervo, kot zadnji brezupni poskus. Če bi bilo tako, ga ne bi smeli imenovati za prijatelja in očeta.

Verovati in moliti je eno in isto. Dokler ne molim, ne morem reči, da res verujem. Zato se je skozi stoletja krščanskega verovanja nabralo veliko lepih molitev. Nekatere so zbrane tudi v tem molitveniku. V njih boste zlahka odkrili besede in misli, ki vam bodo »po duši«, ki bodo izražale tisto, kar bi sami želeli povedati, pa ne najdete pravih besed.

Molili bomo, da bomo utrjevali in poglabljali najlepše prijateljstvo, prijateljstvo z Bogom, pri Njem in z Njim pa bomo našli vse svoje druge prijatelje.

✠ *Anton Stres, celjski škof*

Robert Baden-Powell – Dolžnost do Boga

Pred tristo leti je rekel star britski poglavar: »Naše življenje se mi je vedno zdelo podobno poletu vrabca preko dvora, ko sedimo pri jedi, ko gori klada na ognju, medtem ko je zunaj temno in viharno. Pride noter, nihče ne ve od kod, leta nekaj časa po toplem in okrog luči, nato pa zopet poleti v temo. Tako je s človeškim življenjem: človek pride, nihče ne ve od kod, kratek čas preživi na zemlji, dokler zopet ne odleti in nihče ne ve kam. Zdaj pa se zdi, da ne poletimo spet nazaj v temo, ko je naše življenje pri koncu, seveda, če izpolnimo svojo dolžnost, kajti Kristus nam je odprl vrata v svetlejši kraj, v nebesa, kamor odidemo, da bi tam živeli v večnem veselju!«

Stari poglavar je govoril v imenu vseh poglavarjev Severne Anglije, ko jim je kralj Edvin prinesel krščansko vero; in sprejeli so jo vsepovsod, ker jim je prinašala več tolažbe kot češčenje njihovih starih poganskih bogov.

Vera se zdi zelo preprosta stvar:

1. Zaupaj v Boga!
2. Stori dobro svojemu sočloveku!

Stari vitezi, starodavni skavti, so bili zelo pobožni. Vedno so obiskovali cerkve ali kapelice, zlasti pred bojem ali če so morali narediti kaj težkega. Mislili so, da je pametno, če si na smrt vedno pripravljen. V veliki cerkvi na Malti se še danes lahko vidi, kako so vitezi molili. Ko se je molila vero-izpoved, so vstali in potegnili meč v znamenje, da so pripravljeni braniti evangelij tudi z žrtvovanjem svojega lastnega

življenja, če je potrebno. Boga niso častili samo v cerkvi, ampak so občudovali njegovo delo v njegovem stvarstvu – v živalih, rastlinah, pokrajini. Tako je tudi med današnjimi skavti: povsod, kamorkoli gredo, se veselijo gozda, gora in travnikov. Radi opazujejo živali, cvetlice in rastline. Bog da človekovemu življenju vrednost in potrebno se je ravnati po njegovih zapovedih. Zato naj ima vsak skavt vero.

Je mnogo ver, kot krščanstvo, judovstvo, islam, budizem, hinduizem … Pomembno je, da pripadniki vseh teh veroizpovedi častijo Boga, čeprav na različne načine. So kot vojska, ki služi istemu kralju, čeprav v različnih rodovih vojske in z različnim orožjem: mornarica, pehota, konjenica … Če torej srečate človeka druge veroizpovedi, ga morate sprejeti kot sobrata, ki služi in veruje v istega Gospoda, samo na nekoliko drugačen način.

Ko vršiš dolžnost do svojega Boga, mu bodi hvaležen. Vedno, ko se veseliš kakšne zabave, dobre igre ali ko ti uspe kaj dobrega in velikega, se mu zahvali za to, čeprav samo z nekaj besedami, tako kot tudi po jedi zmoliš zahvalno molitev.

Ne pozabi tudi blagoslavljati. Blagoslavljati druge ljudi je dobra stvar. Če na primer vidiš mimo vozeči vlak, prosi za božji blagoslov za vse ljudi, ki sedijo v njem.

Ko vršiš svojo dolžnost do ljudi, bodi vedno pripravljen pomagati in delati dobro. Bodi vedno hvaležen za vsako prijaznost, ki ti jo kdo izkaže, in potrudi se, da svojo hvaležnost tudi pokažeš.

Pomisli na to, da darilo, ki ga dobiš, ni tvoje, dokler se ne zahvališ zanj. Dokler si vrabec, ki leta po dvoru, to se pravi, dokler živiš, se trudi storiti kaj dobrega, kar bo ostalo, ko tebe več ne bo. Neki pisatelj pravi: »Predstavljam si, da je razpeta med zemljo in nebeško lučjo ponoči, ko sonce

zaide, velika odeja. V tej odeji pa so luknje, ki so jih napravili tisti, ki so živeli pred nami in dobro delali, in to so zvezde. Zvezde niso vse enako velike: nekatere so velike, druge manjše, bolj ali manj sijoče, odvisno od dobrih del, ki so jih naši predniki naredili. Pomembno pa je, da so naredili svojo »luknjo v odejo«, preden so zapustili ta svet.«

Potrudite se, da napravite s svojim dobrim delom luknjo v odeji, medtem ko bivate na tej zemlji.

Dobro je namreč biti dober, mnogo bolje pa je dobro tudi delati.

Bi-Pijeva oporoka

Če ste že gledali igro Peter Pan se najbrž spomnite, kako je gusarski poglavar stalno pripravljal svoj poslovilni govor, kajti bal se je, da bi ne imel časa zanj, ko pride na njega vrsta za slovo od življenja. Z menoj je ravno tako; čeprav še ni nastopil trenutek moje smrti, bo kmalu v teh dneh, zato bi vam rad poslal nekaj misli v slovo.

Zavedajte se, da je to zadnje, kar boste slišali od mene, zatorej vse temeljito premislite.

Živel sem presrečno življenje in slehernemu izmed vas želim enako.

Verjamem, da nas je Bog postavil v ta imenitni svet zato, da bi bili srečni in bi uživali življenje. Sreča ne pride od bogastva, tudi ne zgolj od uspešne kariere, niti od pretiranega prizanašanja samemu sebi. Korak k sreči je pridobiti si zdravje in moč zdaj, ko ste še fantje, da boste koristni in tako uživali življenje kot možje.

Preučevanje narave vam bo pokazalo polno lepih, prekrasnih stvari, ki jih je Bog ustvaril, da bi uživali v njih. Bodite zadovoljni s tem, kar vam je dano, in napravite iz tega kar največ. Ne glejte mrke, temveč svetlo plat stvari.

Na resnično pravi poti k sreči pa je tisti, ki srečo deli z drugimi. Poskusite zapustiti ta svet za spoznanje boljši, kot ste ga prejeli. In ko boste vi na vrsti, da vzamete slovo od življenja, boste to storili srečni in v prepričanju, da ste dali vse od sebe, ne da bi zapravljali svoj čas. Bodite pripravljeni srečni živeti in srečni umreti. Nikoli ne prelomite skavtske prisege – tudi ko ne boste več otroci. Naj vam Bog pomaga pri tem!

Vaš prijatelj Baden Powell of Gilwell.

»Svojo nalogo sem izpolnil in odšel domov.«
(zadnje besede Bi-Pi-ja)

Uvod

Molitev – čas za Boga

Molitev je čas, ki ga namerno posvetimo Bogu. Bog nas vedno spremlja, tudi takrat, ko mi na to nismo posebej pozorni, niti morda na to ne pomislimo. Zato je molitev dejanje, ko si mi vzamemo čas za Boga. V molitvi si prikličemo v zavest, kaj je Bog že naredil za nas in kaj dobrega za nas še dela. Podarja nam čudovito stvarstvo, zbira nas v skupnost, nas usposablja za razumevanje, ljubezen in nam pomaga, da delamo dobro. V molitvi se zato Bogu zahvaljujemo za vse dobrine, ga hvalimo, se mu izpovedujemo in ga prosimo.

Molitev – to pomenjkovanje z Bogom – nam prinaša tudi druge sadove: vsakega posameznika napolnjuje z notranjim mirom; kadar molimo v skupnosti, gradi našo skupnost. Molitev nas tudi obvezuje, da bomo povsod delali dobro. Tako nas molitev usposablja, da bo vsako naše dejanje narejeno tako, da ga bo Bog vesel in bo z njim počaščen.

Skupna molitev – Kako to gre?

Osebna molitev – to še nekako gre. Ampak molitev v skupnosti? Kaj pa, če naredim kaj narobe?

Pri molitvi ne moreš narediti nič narobe. Molitev nas povezuje – med seboj in z Bogom. To je lahko le dobro. A nekatere ideje nam bodo v pomoč, da bo molitev v skupnosti lažja.

Molitev nagovarja celega človeka

Človek ni zgolj glava. Molitev ni samo govorjenje. Molitev vključi in prevzame celotno telo:

Srce – ki se ga, na skrbno izbranem prostoru in v dobrem vzdušju ob svečah in tihi glasbi, dotaknejo besedila molitev in pesmi (da začne biti v pravem ritmu).

Oči – ki se razveselijo barv in slik, ki zaznajo bližnjega in ki vidijo lepoto narave.

Ušesa – ki slišijo glasbo in govor, ki prisluhnejo tišini in zaznajo tihe šume.

Usta – ki želijo govoriti, peti, se smejati; ki lahko jedo, pijejo in okušajo.

Roke in noge – ki lahko tekajo, plešejo, ploskajo, pišejo, oblikujejo in objamejo druge.

V svoje molitve vključite svoje celotno telo – in občutili boste, da lahko Boga doživite na čisto drugačen način.

Molitev potrebuje primeren prostor

Molimo lahko povsod. A primerno urejen prostor in prijetno vzdušje omogočata bolj sproščeno molitev. To pa ne zahteva veliko truda. Še posebno ko ste na poti, se hitro najde lep prostorček, včasih pa zadostuje že s svečkami okrašen šotor.

Molitev potrebuje čas

Dobro je, če imate določen ritem, urnik, obred – tudi ko gre za molitev. Pri tem si lahko pomagate z začetki in zaključki dneva. Tako se za čas molitve, ni potrebno vsakokrat na novo dogovarjati.

Za molitev si ne vzemite premalo časa. Mir in sproščenost vas bosta hitro uvedla v molitev, kot da bi se že zavedali naslednjega izziva, za katerega boste potrebovali nove moči.

Pomemben del molitve je priprava nanjo. Preden začnete s samo molitvijo, je potrebno, da se umirite. To pomeni, da prenehate s tisto dejavnostjo, ki ste jo delali do sedaj in svojo pozornost usmerite na osebo, kateri bo molitev namenjena: na Boga – zavem se njegove navzočnosti in se pogovarjam z njim; na osebe, s katerimi molim; na osebe, za katere molim.

Priložnosti za molitev

Jutranja in večerna molitev

Ustaljeni urnik je tisti, ki lahko oblikuje tabor in določi skupne trenutke skupnosti. Skupaj preživete prve četrt ure dneva ali zaključek večera pripomorejo k dobremu počutju posameznika in skupine.

Jutranja in večerna molitev se lahko navezujeta na teme in dogodke, ki ste jih doživeli skupaj, orientirate pa se lahko tudi po posameznih priložnostih in praznikih. Če se molitev izvaja na primernem mestu, daje skupini pomembne impulze. Manj je pri tem več. Kajti tudi tišina je pomemben element. Zato si jo privoščite prav tako kot skupne aktivnosti. Trenutek tišine, na katerega se pripravimo individualno ali v skupini, je pomembno izkustvo, ki vam bo dalo moč za molitev.

Na poti

Še posebno ko ste na poti, se ponujajo raznolike in spontane priložnosti za molitev: kapelica ali križ ob poti, žalostna ali vesela izkušnja, izkušnja sprejetosti sli nezaželenosti. A tudi šumeč slap, prepir, praznik, cvetoč travnik ali močno doživljanje skupnosti vas lahko spodbudijo k molitvi.

Molitev pri jedi

Začeti obrok z molitvijo ni le lepa gesta, ampak nas tudi povezuje v skupnost – tudi z Bogom. Hkrati pa nas spomni, da imamo razlog, da se zahvalimo Gospodu.

Pomembneje od globokih misli je dejstvo, da se ustavimo in se spomnimo Nanj.

Deli molitve

Skupna molitev naj ne bo predolga. Prav zaradi tega potrebuje dobro pripravo. Pri tem je pomembno zavestno izbrati in oblikovati posamezne dele:

- Prostor in čas naj bosta izbrana pravočasno, prav tako naj bodo pravočasno z njima seznanjeni udeleženci.
- Priprava in vodenje molitve – nekdo mora biti zadolžen za to. Razdeliti moramo naloge, dele molitve, med molitvijo pa opazovati in upoštevati, kdo v skupini je v določenem trenutku na vrsti.
- Pomembno je ustvariti pravo vzdušje. Vsi se morajo počutiti del dogajanja.
- Začetek je pomemben. Dobro je, če se molitev začne z jasnim znakom, npr. simbolom, ki nam pomaga vstopiti v molitev.
- Pozdrav: vključi zbrane in njihov položaj v molitev in jih poveže v skupnost.
- Vsebina: misel, doživetje iz tabora, pobuda na temo lahko vpeljejo v molitev.
- Besedilo: zgodba ali kakšno drugo besedilo poglobijo stvari, ki nam ležijo na duši, prinesejo nove ideje in impulze.
- Prošnja, slavilna, zahvalna molitev: še posebej vključuje Boga, ga neposredno nagovarja, izraža naše prošnje, naše zahvale.

- Pesem: skupno petje nas ne le povezuje, temveč je z dobrimi besedili pogosto tudi intenzivna molitev, ki je dostopna vsakomur.
- Akcija: skupno delovanje v igri ali v praksi, v skupnem ravnanju ali zavestnem doživljaju poglobi misli v molitvi.
- Zaključek: povzame bistvo, v obliki besedila ali molitve.
- Blagoslov: nam znova podeli božji blagoslov na vseh naših poteh in nas spomni na to, da smo drug drugemu blagoslov.

Kako sami sestavimo molitev?

Obstajajo čudovite tradicionalne molitve, ki jih poznajo številni ljudje (npr. Očenaš), molitve, ki pripadajo določeni skupini (npr. skavtska molitev) ali molitve, ki jih prevzamemo po velikih vzornikih (npr. molitev sv. Frančiška Asiškega).

Veliko bolj neposredne so molitve, ki jih oblikujemo, sestavimo sami. V njih lahko zelo neposredno izrazimo vse kar nam leži na duši in jasno postane, da se obračamo na Boga. Za oblikovanje takšnih molitev, potrebujemo naslednje sestavine, ki pa si ne sledijo nujno v takšnem zaporedju:

- Znamenje križa.
- Nagovor: koga želim nagovoriti? Kakšna je moja slika Boga? Kot kakšna oseba nagovarjam Boga (kdo in kakšen sem sam?)?
- Opis situacije: se dotakne neke teme ali situacije, opiše za koga ali za kaj želimo moliti (izrazimo svoj strah, veselje, problem, težavo …).
- Molitvena prošnja: oblikujte iz tega konkretno željo, prošnjo, zahvalo.
- Zaključek: standardni zaključek preusmerja pozornosti na Boga in pomeni za vse očiten zaključek (npr. »kakor

je bilo v začetku tako zdaj« ali »po Kristusu, našem Gospodu« ali …).
– Potrditev: »Amen«, s katerim se vsi poistovetijo z govorečim in mu pritrdijo: »Tako je!« Na koncu se ponavadi spet pokrižamo.

Pri molitvi ni treba izbirati posebnega stila govorjenja – nasprotno: tem bolj kot je jezik molitve »vsakdanji«, toliko bolj se sami najdemo v molitvi. In Bog bo molitev razumel. Poizkusite!

Bolj ko je moja molitev postajala pobožna in globoka
manj sem imel za povedati.
Nazadnje pa sem čisto utihnil.

Postal sem, kar je
veliko nasprotje govorcu,
postal sem poslušalec.

Najprej sem mislil, da je molitev govorjenje.
A sem se naučil, da molitev ni le molčanje,
ampak tudi poslušanje.

Tako je:
moliti ne pomeni slišati samega sebe govoriti,
moliti ne pomeni postati tiho in tiho ostati
in čakati, dokler nas Bog, ki moli, sliši.

(Sören Kierkegaard)

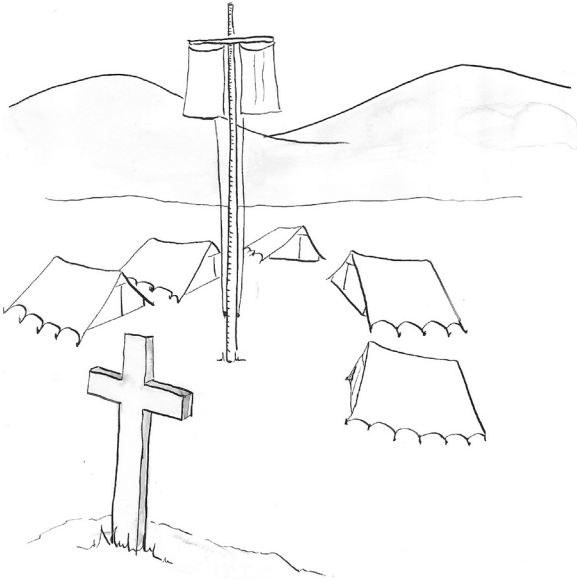

Skavtske molitve

Molitev veje VV

Gospod, naj te srečam v vsakem jutru in večeru, vetru in soncu, sredi trat in studencev, gozdov in planin. Naj te ljubim v vsakem človeku in ti ostanem zvest v svojih dolžnostih. Amen.

Molitev veje IV

Gospod Jezus daj, da bo moja vest prema kot visoka smreka, ki se dviga proti nebu, da bo moja velikodušnost kot studenec, ki vedno daje in se nikdar ne izčrpa, da bo moja duša kristalno čista kot potoki, ki jih rode brezmadežni snegovi, da bo moja volja kot granit, ki se nikdar ne okruši, da bo imela moja mladost po vseh gorskih stezah tebe za prijatelja svoje neprestane poti navzgor, da bo križ ob poti, kot srečanje s prijateljem. Tako bodi vedno. Amen.

Molitev veje PP

Gospod, uči me velikodušnosti, da ti bom služil kakor zaslužiš, da bom dajal ne da bi štel, da se bom bojeval, ne da bi mislil na rane, da se bom žrtvoval ne da bi pričakoval druge zahvale, kakor zavest, da izpolnjujem tvojo sveto voljo. Amen.

Molitev voditelja in voditeljice:

I.
Gospod, kot skavtski voditelj
nosim odgovornost za svojo skupino.

Prosim te, pomagaj mi, da skavte in skavtinje spoznam
in čutim potrebo, da jim pomagam.
Zavedam se, da je moja drža in moj zgled važnejši kakor vse
moje sposobnosti.
Pomagaj mi, da bom dober, prijazen in velikodušen do vseh.
Daj, da bo v moji skupini vladal pravi duh.
Blagoslavljaj naše načrte in nas podpiraj, da bomo vedno
bolj napredovali.
Tako bo naša vzgoja dosegala vedno večje uspehe zdaj in v
prihodnosti.
V tvoje roke, Gospod, se vsega izročam.
Amen.

II.
Gospod, nisem zelo pomemben mož,
kakor se ta beseda ponavadi razume.
Nimam velikega bogastva,
niti ne vodim velikega podjetja
ali zasedam kakšnega častnega ali
pomembnega vodilnega mesta.

Pa vendar, Gospod, morda bom
nekega dne oblikoval usodo,
ker je v moji moči postati
najpomembnejši mož na svetu
v življenju otrok.

Vse okoli mene so otroci, Gospod.
Oni so ustvarjalci zgodovine,
graditelji jutrišnjega dne.
Če jaz, zvest načelom skavtstva,
lahko postanem njihov pravi voditelj
lahko pokažem, da sem najpomembnejši
mož v njihovem življenju.

Gospod, čez sto let ne bo pomembno,
kakšen je bil moj bančni račun,
v kakšni hiši sem živel ali kakšen
avtomobil sem vozil.
Pa vendar bo morda svet drugačen zato,
ker sem bil pomemben v življenju otrok.

Molitev odraslega skavta (ZBOKSS)

O vzvišeni
in veličastni Bog,
razsvetli temine mojega srca.
Daj mi pravo vero,
trdno upanje,
popolno ljubezen,
globoko ponižnost,
razumnost in spoznanje,
da se bom držal-a
tvojih zapovedi. Amen.

(sv. Frančišek Asiški)

Molitev voditeljev pripravnikov

Gospod Jezus,
svoje učence si klical naj hodijo za teboj in naj ljudem prinesejo veselo oznanilo. Kot bodoči skavtski voditelj se želim tudi jaz odzvati temu klicu. Prosim te, da se na to služenje dobro pripravim. Blagoslavljaj voditelje, ob katerih bom spoznaval skavtsko vodenje. Daj, da bom s svojim zgledom mladim skavtom znal približati lepoto življenja; daj, da jih bom skozi lepoto tvojega oznanila in lepoto stvarstva znal voditi proti tebi. Naj v mladih vidim mlajše brate in sestre, do katerih naj bom prijazen, velikodušen in dober. Naj v času priprave na voditeljstvo tudi sam rastem, tako v ljubezni

do Boga ter drugih bratov in sester kot v skavtskem znanju ter veščinah vodenja. Gospod svojo skavtsko pot izročam v tvoje roke in v roke tvoje in naše matere Marije. Amen.

Molitev komendskega SKVO-ja

Gospod!
Daj nam modrosti Svetega Duha, da se bomo znali skupaj odločati za dobro naših skavtov.
Daj nam ljubezni in poguma Device Marije, da bomo znali skupaj izrekati njen: »Zgodi se!« na naši osebni poti voditeljstva.
Daj nam moči, da bomo v vsakem trenutku zmogli biti vzor mlajšim bratom in sestram, smerokaz na poti k odkrivanju tebe.
Daj, da bomo skupnost v pravem pomenu besede – iskreni prijatelji, drug drugemu v oporo.
Daj, da bo naša dejanja in misli vodila ljubezen, da bomo spoštovali drug drugega in se med seboj dopolnjevali.
Da bo tako naše služenje pot k tebi.
Amen.

Molitev vodnika

Gospod Jezus, daj mi doumeti, da:
če mi bo breme pretežko, bom mislil na druge.
Če bom jaz oslabel, bodo oni odnehali.
Če bom jaz sedel, bodo oni legli.
Če bom jaz dvomil, bodo oni obupavali.
Če bom jaz kritiziral, bodo oni rušili.
Če bom jaz korakal na čelu, me bodo oni prehiteli.
Če bom jaz žrtvoval roko, bodo oni dali kožo.
In če bom jaz molil, bodo oni postali svetniki.
Amen.

Skavtske litanije Matere Božje

Gospod usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Marija šotor Najvišjega – prosi za nas.
Mati odrešenikova
Najčistejša Devica
Blagoslovljena med vsemi ženami
Ponižna in uboga
Vedno mladostna v duhu
Sposobna poslušanja v tišini
Pozorna za božjo govorico
Žena, ki je rekla »da« Gospodu
Zvesta svoji obljubi
Plemenita v darovanju
Vredna božjega zaupanja
Srečna, ker je verovala
Budna v vsakem trenutku
Marija Mati skavtov
Marija zavetje naše dežele
Zvezda severnica
Prizadevna v skrbi za bližnjega
Sestra vsakemu človeku
Do vseh prijazna
Prepoznana v šepetu narave
Izvir resnične radosti
Moč v težavah

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta – usmili se nas.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta – usmili se nas.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta – podari nam mir.

Skavtski zakoni in obljuba

Skavtski zakoni:

Zakon časti
Skavt (skavtinja) si šteje v čast, da si pridobi zaupanje.

To pomeni, da moramo svojo čast varovati. Je zelo preprosto: ljubiti moramo resnico in izpolnjevati vse, kar obljubimo ter skrbno ohranjati skrivnosti, če so nam zaupane. Biti moramo človek, ki mu lahko ljudje vedno, povsod in v vsakem položaju zaupajo, vedoč, da ne bodo razočarani.

Zakon zvestobe
Skavt (skavtinja) je zvest (zvesta) Bogu in domovini.

Pri tem je mišljena zvestoba svojim idealom, v prvi vrsti Bogu, skavtstvu in načelom itd. Pomembna pa je tudi zvestoba do domovine – domovino in njene stare običaje moramo spoštovati, jo spoštovati ter ceniti njene lepote. Domovino pa moramo tudi braniti, če je potrebno.

Zakon ljubezni
Skavt (skavtinja) pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo.

Skavt namreč vedno pomaga, kolikor more, svojemu bližnjemu. Pa ne samo zato, ker bo potem tudi oni pomagal njemu, temveč tudi zato, da si pridobi prijatelje in ker mu je to v resnično zadovoljstvo. Rad osrečuje ljudi. Vsak dan izvrši vsaj eno dobro delo.

Zakon bratstva

Skavt (skavtinja) je prijatelj (prijateljica) vsakomur in vsem skavtinjam in skavtom brat (skavtom in skavtinjam sestra).

Prijateljstvo, ljubezen, mir – to je najosnovnejše, kar potrebujemo v življenju in kar nas resnično osrečuje. Skavti smo si med seboj celo bratje, prijatelji pa moramo biti z vsemi ljudmi na svetu.

Zakon plemenitosti
Skavt (skavtinja) je plemenit (plemenita).

Spomnimo se na viteze, ki so skavtu za zgled plemenitosti. Za ceno svojega življenja so se bojevali za Boga in svojo domovino ter stalno pomagali ljudem okrog sebe. Dobro so vedeli, kaj je to čast, zato si nikdar niso dovolili kraje, izdajstva, hinavstva ali česa podobnega, saj bi jih sicer izločili iz reda vitezov, kateremu so pač pripadali.

Zakon prijateljstva do narave
Skavt (skavtinja) spoštuje naravo in v njej vidi božje delo.

Skavt ve, da je narava božje stvarstvo in da je v njej na poseben način prisoten Bog. V naravi se skavt lažje pogovarja z Bogom, saj so mu njegova dela vedno pred očmi. Iz tega sledi, da skavt za nobeno ceno ne dovoli mučenja živali, trganja rastlin brez pravega razloga (tudi če niso zaščitene) ali onesnaženja okolja. Onesnažiti naravo je kakor ponečediti si lastno posteljo.

Zakon reda
Skavt (skavtinja) uboga svoje starše in predstojnike ter vestno opravlja svoje dolžnosti.

Brez discipline ne gre nikjer. Nekdo pač mora ukazovati, to je tisti, ki ima največ izkušenj. Skavt mora svoje nadrejene

vedno ubogati, čeprav še ne razume, zakaj mora početi nekatere stvari, ki jih sicer ne mara. Voditelji ali starši nam ne ukazujejo zato, ker bi jim bilo to v užitek, pač pa zato, ker so odgovorni za nas in naš razvoj. Marsikdaj je lažje ubogati kot voditi.

Zakon poguma
Skavt (skavtinja) si v težavah žvižga in poje.

Skavt se vda šele takrat, ko je mrtev. Zelo pomembno je, kakšne misli goji. Če je zamorjen in goji misli o neuspehu, o nesreči, ga bo to tudi doletelo. Pogumno se podaj v težavo, ko boš v njej, sploh ne bo tako hudo, kot je je bilo videti; vztrajno se bori do konca in izšel boš kot zmagovalec. Uspeh marsikatere bitke je bil v zgodovini odvisen od poguma in srčnosti vojakov, ki so se bojevali za svojo domovino. Pogum podeseteri naše moči! Važen je tudi cilj, za katerega delaš. Vedno ga imej pred očmi in lažje ti bo, boš videl!

Zakon preprostosti
Skavt (skavtinja) je delaven in varčen (delavna in varčna).

Tudi če te delo ne veseli, ga opravi – ker tako moraš storiti. Potem, ko ga boš opravil, boš srečen in zadovoljen sam s sabo, ko se boš ozrl nazaj in videl sadove svojega dela. Ta zakon zapoveduje tudi varčnost. Tisti, ki se ne more upreti skušnjavi in razsipavanju je slabič – stalno si kupuje sladkarije ali drugo kramo, misleč, da si je s tem kupil srečo. Pa si je ne more kupiti. Srečen je tisti, ki s pesmijo na ustih pridno varčuje in si kupi kakšno stvar, ki jo zares potrebuje.

Zakon čistosti

Skavt (skavtinja) je čist (čista) v besedah, mislih in dejanjih.

Skavtu in njegovemu kroju milo in krtača nista tuja, saj jo kar pridno uporablja. Poleg tega mora imeti skavt v oblasti spolni nagon, živeti mora čisto. Pri tem je važno, da se ne izpostavlja mnogim pokvarjenostim, ki so prisotne v sodobni družbi. Lilija v skavtskem znaku je simbol čistosti. Potrebna je tudi zmernost pri hrani in pijači.

Skavtski zakoni VV:

Volčiči in volkuljice so najmlajši skavti, ki še nimajo prave obljube. Ker volčiči še ne živijo pravega skavtskega življenja, imajo le dva zakona po katerih se ravnajo:

Volčič (Volkuljica) misli na drugega kakor na samega (samo) sebe.

Volčič (Volkuljica) živi v krdelu v veselju in poštenosti.

Skavtska obljuba:

»**Pri svoji časti obljubljam, da si bom z božjo pomočjo prizadeval (prizadevala) služiti Bogu in domovini, pomagati svojemu bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone.**«

Razlaga obljube

Pri svoji časti obljubljam,
Vsak skavt, ki želi obljubiti, se mora zavedati, da obljublja pri svojem dobrem imenu. Če prelomi obljubo, ki jo je dal, je onečastil svoje dobro ime in pokazal, da ni vreden, da ga imenujemo skavt. Vsi ga imajo za slabiča in nekoga, na katerega se ne velja zanesti. V nasprotnem primeru, pa je lahko tisti (in to je skoraj vsak skavt), ki se svoje obljube drži in jo izvršuje vsak dan, kjerkoli je, zelo ponosen na to, kar

mu uspeva. Drugim je človek, po katerem se velja zgledovati, saj je časten človek, ki se drži načel skavtstva.

da si bom z božjo pomočjo prizadeval (prizadevala)
Skavt v svojem življenju ne more mimo dejstva, da je Bog njegov Stvarnik, ki mu je dal življenje, in se zato zaveda, da ničesar ne more storiti sam in proti božji volji. Prav zato je nujno potrebno, da pri izpolnjevanju svojega skavtskega poslanstva vsak dan prosi Boga, naj mu pomaga pri izvrševanju obljube, ki jo je dal.

služiti Bogu in domovini,
Služiti drugemu je za vsakega skavta smisel njegovega življenja. Vsak skavt v sebi nosi zavest, da bo, če bo več dajal drugim, prejemal vedno več in več. To zavest izpolnjuje s služenjem Bogu in domovini. Bi-Pi si je skavte v začetku zamislil kot vzorne državljane in goreče vernike, kar se skavti trudimo biti še danes.

pomagati svojemu bližnjemu
Kadarkoli in kjerkoli je potrebna roka za pomoč, tam mora biti tudi skavt. Njegovo poslanstvo je, da se trudi opazovati in videti, kje je njegova pomoč potrebna in to pomoč tudi nuditi.

in izpolnjevati skavtske zakone.
Skavtu je življenje, v katerem se drži desetih božjih zapovedi, dragocen vir veselja. Tako kot je deset božjih zapovedi, je tudi skavtskih zakonov deset. Zakoni pa skavta ne smejo omejevati v njegovem načinu razmišljanja, ampak v vsakem skavtu iskati dobro plat in jo dopolnjevati. Nekoč je star in izkušen skavt dejal: »Drži se skavtskih zakonov, pa ti v življenju nikoli ne bo težko«. In prav to je tisto, kar ti skavtski zakoni dajejo: življenje polno veselja, radosti in sreče tudi v težkih trenutkih.

Skavtska obljuba VV:

Tudi obljuba volčičev in volkuljic se razlikuje od obljube starejših skavtov. Glasi se:

»**Obljubljam, da bom z božjo pomočjo naredil (naredila) kar najbolje morem za svoje poboljšanje, da bom pomagal (pomagala) drugim in izpolnjeval (izpolnjevala) zakona krdela.**«

Splošne molitve

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Oče naš, ki si v nebesih,
posvečeno bodi tvoje ime,
pridi k nam tvoje kraljestvo,
zgodi se tvoja volja,
kakor v nebesih, tako na zemlji.
Daj nam danes naš vsakdanji kruh
in odpusti nam naše dolge,
kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,
in ne vpelji nas v skušnjavo,
temveč reši nas vsega hudega.
Amen.

Zdrava, Marija, milosti polna,
Gospod je s teboj,
blagoslovljena si med ženami
in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus.
Sveta Marija, Mati božja,
prosi za nas grešnike,
zdaj in ob naši smrtni uri.
Amen

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,
kakor je bilo v začetku,
tako zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.

Pridi, Sveti Duh,
napolni srca svojih vernih
in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

– Pošlji svojega Duha in prerojeni bomo.
– In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo.
Bog, naš Oče, Sveti Duh nas razsvetljuje in uči. Naj nam pomaga, da bomo v življenju spoznali, kaj je prav, in vselej radi sprejemali njegove spodbude. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Angel Gospodov je oznanil Mariji –
in spočela je od Svetega Duha.
- Zdrava Mariji, milosti polna …

Glej, dekla sem Gospodova –
zgodi se mi po tvoji besedi.
- Zdrava Marija, milosti polna …

In beseda je meso postala –
in med nami prebivala.
- Zdrava Marija, milosti polna …

– Prosi za nas, sveta božja Porodnica:
– Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.
Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina.
Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo
in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja,
zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja,
je vstal, kakor je rekel, aleluja,
prosi za nas Boga, aleluja.
– Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.
– Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo.
Vsemogočni Bog, z vstajenjem svojega Sina Jezusa Kristusa si razveselil človeštvo. Po priprošnji njegove deviške matere Marije naj dosežemo veselje večnega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Jutranje molitve

Tebe ljubim, Stvarnik moj,
ti si ohranil me nocoj;
tebi delo posvetim,
dušo in telo izročim.
O Marija, vodi me
po nedolžni poti
in ob smrti pridi mi
z Jezusom naproti.

O Gospa moja,
o Mati moja,
tebi se vsega darujem;
in da se ti vdanega skažem,
ti danes posvetim:
svoje oči, svoja ušesa,
svoja usta in svoje srce,
sebe popolnoma vsega.
Ker sem torej tvoj,
o dobra Mati,
varuj me,
brani me kakor svojo last
in posest. Amen.

Sveti angel, varuh moj,
bodi vedno ti z menoj:
Stoj mi noč in dan ob strani,
vsega hudega me brani!

Prav prisrčno prosim te,
varuj me in vodi me. Amen.

O Jezus, ti moj ljubi,
ko očke mi poljubi
sončne zarje žar,
mi milost svojo daj.

Naj priden bom volčič,
naj delam kar najbolje,
pomagam vsem ljudem,
si pot v nebesa utrem.

Ko bom zvečer zaspal,
pod glavo šapo dal,
takrat se name ozri,
mi daj še mnogo dni.
Da bom s teboj ostal,
si dušo varoval.
Si z deli dobrimi,
zarisal pot k tebi.
Amen.

V tišini nastajajočega dneva
te prihajam prosit za mir,
modrost in moč, Gospod.
Danes hočem gledati na svet z očmi ljubezni;
biti potrpežljiv, razumevajoč,
ponižen, blag in dober.
Videti onkraj videza tvoje otroke,
kakor jih vidiš ti,
da bom mogel tako ceniti
dobroto vsakega posameznika.
Zapri moja ušesa za godrnjanje,
varuj moj jezik pred obrekovanjem;
naj bodo v meni le tiste misli,

ki blagoslavljajo.
Hočem imeti tako dober in pravičen namen,
da bodo vsi, ki se mi bodo približali,
začutili tvojo navzočnost.
Odeni me s svojo dobroto, Gospod,
daj, da bom ves današnji dan
odseval tebe. Amen.

Hvala ti za ta novi dan, Gospod. Samo ti veš, kaj mi prinaša.
Iz tvoje roke ga jemljem uro za uro.
Podeli mi umirjenost, smisel za resničnost, pogum za
majhne korake.
Nakloni mi kakšen trenutek brez dolžnosti in nalog,
da bom našel čas za ljudi, da jim bom povedal besedo radosti.
Naj bo ta dan kakor njiva, ki jo bom preoral s plugom dela,
posejal pa z ljubeznijo.
Spomni se ter mi od časa, do časa pošlji kakšnega prijatelja,
ki me bo zaskrbljeno vprašal, kako se imam. Amen.

Dan za dnem
nosiš svet in ga hraniš.
Globlje, kakor si upamo zamišljati
in kamorkoli gremo
si ti prisoten.
Zahvaljujemo se ti za tvojo prisotnost,
ki je tako skrita in ranljiva,
tako zvesta in dejavna.
Verujemo v življenje, ki izhaja iz tebe,
tako kot živimo od kruha,
tako kot smo lačni in žejni miru. Amen.

Ti nam dovoliš vsak dan na novo začeti, Gospod,
v tvojih očeh je vsak dan enako pomemben.
Daj, da bomo zato današnji dan in vse,
kar s seboj prinaša, vzeli resno:

naloge, ki nam predstavljajo izziv,
ljudi, s katerimi bomo preživeli dan,
izkušnje, ki jih bomo pridobili,
veselje, s katerim nas današnji dan preseneča.
Tudi grenkobo, ki se nam bo dogodila.
Podari nam v vsem tem svobodo,
mir, ki temelji na tvoji ljubezni
in občutek, da si nam blizu.
Obdari nas s hvaležnostjo do tebe. Amen.

Zahvaljujem se ti
za preteklo noč in za dan,
ki se budi, dobri Bog.
Vesel sem, da ga smem začeti s teboj.
Pred mano se kopičijo številne naloge.
Bom kos vsem nalogam, ki mi pridejo na pot?
Namesto da se izgubim v dvomih,
te prosim za Svetega Duha.
Bog, bodi prisoten v mojem življenju in vodi danes moje korake. Amen.

Jutranje odločitve
Danes bom darovala smehljaj vsem namrščenim in nataknjenim,
ki jih bom srečala.
Za prvega človeka vsaj, ki se bo zglasil pri meni,
bom storila vse, kar bo želel.
Trudila se bom, da ne bom hitela,
da bom potrpežljiva sama s seboj, da ne bom živčna,
če mi delo ne bo šlo gladko od rok.
Pol urice pa bom namenila samo sebi,
za branje, oddih, glasbo, pesem.
Pazila bom, da ne bom osorna in neizprosna,
temveč pozorna do drugih.
Z vsakdanjimi neuspehi, drobnimi in velikimi,
se bom mirno sprijaznila in si prizadevala,

da mi dobre volje ne bodo skalili,
tako da bom lahko ostala pravična.
Kar se da dolgo bom ohranila v srcu
radost današnjega dne in jo delila
vsem okrog sebe. Amen.

Večerne molitve

O Jezus, blagoslovi me,
odpusti grehe moje;
po svoji ljubi Materi
me sprejmi v srce svoje.
Naj v tvojem svetem varstvu spim,
v ljubezni tvoji se zbudim;
in v zadnji uri milost daj,
da pridem k tebi v sveti raj.
Vse dobro staršem vračaj,
v nebesih jim poplačaj.
In vernih duš usmili se,
da bodo tebe gledale.

Pod tvoje varstvo pribežimo,
o sveta božja Porodnica,
ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah,
temveč reši nas vselej vseh nevarnosti,
o častitljiva in blagoslovljena Devica,
naša Gospa, naša srednica, naša besednica!
S svojim Sinom nas spravi,
svojemu Sinu nas priporoči,
svojemu Sinu nas izroči.

Moj Bog, žal mi je,
da sem grešil in žalil tebe,
ki si moj najboljši Oče.

Trdno sklenem, da se bom poboljšal.
Pomagaj mi s svojo milostjo. Amen.

Večerna molitev volčiča
Gospod, v tej večerni uri molim dobre volje,
daj mi moč, da bom delal tudi jutri kar najbolje.
Nariši mi v sanjah, da ne bom pozabil,
kakšen volčič naj bom, k čemu si me povabil.
Ko pomagam drugim naj se vedno vidi,
da pomagam tebi, Bog moj dobrotljivi.
Blagoslovi me, Gospod, ki me imaš tako rad,
da bom boljši volčič, da bom v ljubezni bogat.

Večerna molitev volkuljice
Gospod, v tej večerni uri molim dobre volje,
daj mi moč, da bom delala tudi jutri kar najbolje.
Nariši mi v sanjah, da nikoli pozabila ne bom,
k čemu si me povabil, kakšna volkuljica naj bom.
Ko pomagam drugim naj se vedno vidi,
da pomagam tebi, Bog moj dobrotljivi.
Gospod, imaš me rad, zato prosim blagoslovi me,
da bom boljša volkuljica, da nikoli ne pozabim te.

Večerna molitev Indijanca
Ko se dan končuje
premišljujem o vsem, kar sem danes storil.
Sem kaj dosegel
ali sem dan le zapravil?
Sem danes pridobil novega prijatelja
ali novega sovražnika?
Sem bil jezen na cel svet
ali prijazen z vsemi?
Kar koli sem že storil,
je sedaj za mano.
Medtem ko spim,

se prebuja nov,
sijoč dan,
ki ga lahko izkoristim
ali zapravim –
odločitev je moja.
Nocoj pa sklenem:
Od sedaj naprej bom dober,
od sedaj naprej bom prijazen,
od sedaj naprej bom delal to,
kar je vredno storiti.

Zdaj, ko glasovi molčijo in je utihnil trušč, se tu pred posteljo moja duša dviga k tebi, Oče, in ti pravi: verujem vate, zaupam vate, ljubim te z vsemi močmi. Slava ti, Gospod.
V tvoje roke polagam napor in boj, veselje in razočaranja današnjega dne.
Če so me izdali živci, če so prevladala samoljubna čustva, če sem popustil zameri ali žalosti, mi oprosti, Gospod! Usmili se me.
Če sem bil nezvest, če sem govoril prazne besede, če sem se vdal nepotrpežljivosti, če sem bil komu trn, prizanesi, Gospod! Nocoj se nočem prepustiti spancu, ne da bi v duši prej začutil tvoje zanesljivo usmiljenje, tvoje blago, popolnoma zastonjsko usmiljenje, Gospod.
Zahvaljujem se ti, Oče, da si bil hladna senca, ki me je ves dan varovala. Zahvaljujem se ti, da si me vse te ure spremljal kakor mati, neviden, ljubezniv, objemajoč.
Gospod, okoli mene je že vse tiho in mirno. Pošlji angela miru v to hišo. Sprosti moje živce, umiri mojega duha, naj popustijo moje napetosti, preplavi moje bitje s tišino in vedrino.
Bedi nad menoj, ljubljeni Oče, ko se zaupno prepuščam spanju kakor otrok, ki srečen spi v tvojem naročju.
V tvojem imenu, Gospod, bom mirno počival. Amen.

Molitve pred jedjo

Gospod, zahvaljujemo se ti za to hrano,
s katero se bomo okrepili.
Blagoslovi nas in vse,
ki so jo pripravili.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Spet nas obdarjaš, Gospod, s svojimi darovi.
Preden bomo sedli k mizi te prosimo,
odpri nam srce za vse tiste,
ki živijo v pomanjkanju in bedi,
da bomo svoje obilje vedno znali deliti z njimi,
sedaj pa spoštljivo ravnali s hrano,
ki je tvoj dar za naše življenje.
Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Gospod, blagoslovi vso to hrano,
ki je po dobroti mnogih pred nami.
Blagoslovi vse pridne roke in ves trud tistih,
ki so jo pripravili in jim nakloni za to obilno plačilo.
Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Dobri Bog, slavimo te, ker si dober.
Hvalimo te, ker skrbiš za nas.
Prosimo te, blagoslovi to hrano
in tiste, ki so jo pripravili. Amen.

Sami smo si pripravili hrano, Gospod,
a zavedamo se, da je tudi to tvoj dar.
Naj nam bo ta hrana vir moči za vse,
kar je danes pred nami,
tvoj blagoslov pa naj nas varuje
vsega hudega in nam pomaga,
da bomo dobri drug do drugega. Amen.

Ustvaril si džunglo in vse, kar je v njej
in po tvoji dobroti lahko danes uživamo to hrano.
Bog, hvala ti za naše stare volke in naše krdelo,
daj nam moči, da bomo mislili na druge
kakor na samega sebe in da bo naše krdelo
živelo v veselju in poštenosti. Amen.

O Bog, odložili smo nahrbtnike,
da si pripravimo skromen obed.
Vemo, da je tudi to tvoj dar,
da bomo lahko ponovno stopili na pot,
ki naj nam postane tudi pot k bližnjemu.
Naj nam tvoja ljubezen pomaga hoditi
po poti življenja in nam nekoč pokaže
pot k tebi, ki živiš, nas spremljaš
in nas nikoli ne zapustiš. Amen.

Molitve po jedi

Zahvaljujemo se ti, Gospod,
za te darove, ki smo jih zaužili.
Prosimo te, ostani z nami še naprej
in nam podari, da ti bomo danes
in vse dni ostali zvesti. Amen.

Okrepil si nas, Gospod, s hrano, ki je tvoj dar.
Pomagaj nam tudi z milostjo Svetega Duha,
ki je naša duhovna hrana,
da bomo danes plemeniti in častni,
delavni in varčni, ubogljivi, vestni in
čisti v mislih, besedah in dejanjih.
Pomagaj nam, da ne bomo v težavah obupovali in
da bomo drug drugemu zares bratje in sestre
ter prijatelji vsem, s katerimi se bomo danes srečali.
Daj nam moči, da bomo v naravi videli tvoje delo,

ga spoštovali in varovali ter nikoli ne pozabili delati dobro.
Amen.

Hvala ti, o Bog, da smo lahko zaužili to kosilo (zajtrk, večerjo).
Daj nam spoštljivega odnosa do hrane, ki je tvoj dar,
in naj nikoli ne pozabimo vseh tistih, ki nimajo dovolj hrane,
ki živijo v pomanjkanju in bedi.
Naj tudi po naši darežljivosti spoznajo tvojo dobroto.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Hvala za hrano, ki smo jo zaužili, dobri Bog,.
Hvala za vse lepe in dobre stvari,
ki nam jih daješ dan za dnem.
Pomagaj nam, da jih bomo znali deliti z drugimi. Amen.

Veliko izzivov je danes pred nami,
zato se ti, Gospod, zahvaljujemo
za hrano, ki smo jo zaužili.
Pomagaj nam premagovati vse ovire,
ki se nam bodo postavile na pot,
in ne dovoli, da bi ob tem pozabili
na ljubezen do bližnjega. Amen.

Hvala ti, dragi Bog,
za dobro hrano, ki smo jo zaužili.
Z njo si nam podaril novih moči,
da bomo lahko raziskovali džunglo,
se uprli hudobnim silam in delali dobro.
Naj ne pozabimo tistih,
ki nimajo dovolj hrane in jim
po svojih močeh pomagamo. Amen.

Pred nami je še nekaj poti, Gospod,
danes in v našem življenju.
Hvala ti za zaužito hrano, da bomo lahko
odšli na današnjo pot,
hvala pa ti tudi za tvojo pomoč,

da lahko vsak dan nadaljujemo pot svojega življenja.
Spremljaj nas na tej življenjski poti, da ne obupamo, pomagaj nam ostati zvesti skavtski obljubi in zapovedi ljubezni.
Ki nas spremljaš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

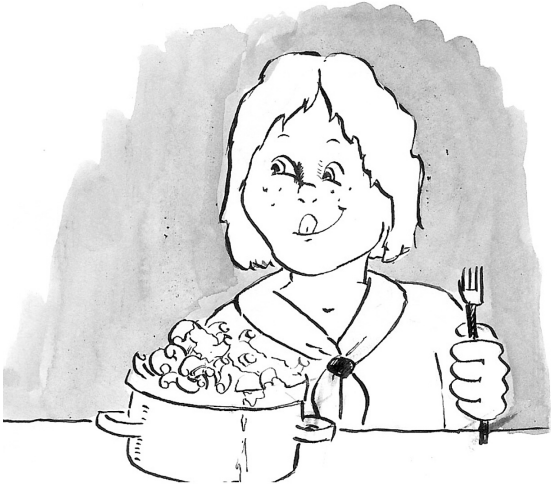

Razne molitve

Molitev ob ognju

Tako kot gori ogenj v naši sredi,
tako goriš v našem življenju ti, Bog.
Nekateri želijo sedeti tik ob ognju,
drugi pa stojijo bolj ob strani.
Nekateri gledajo v ogenj,
prevzeti in očarani,
drugi se obračajo v stran.
A ogenj gori in ti, Bog, si za nas tu.
Daj, da v našem življenju doživimo tvojo bližino,
bodi toplota in luč
in okolje, kjer se bo naša skupnost zbrala. Amen.

Molitve pred potjo

Ti si izvir našega življenja, večni Bog,
ti si morje, ki nas znova in znova sprejme.
Med izvirom in morjem pa leži pot,
po kateri gremo k tebi.
Pridi nam naproti,
potegni nas k sebi –
danes in vse dni našega življenja. Amen.

Bog nas spremlja na vseh poteh.
A prehoditi jih moramo sami.
Tudi temne in težke poti,
ki so brezupne in brezciljne,
ki so težavne in naporne.
Moramo jih prehoditi.

Bog nas spremlja na vseh poteh.
A prehoditi jih moramo sami.
Polni radosti in sreče,
skupaj z ostalimi,
napete in nove poti,
poti, ki vodijo do cilja.
Bog nas spremlja na vseh poteh.
A prehoditi jih moramo sami.
A včasih čutimo,
kako nas Bog del poti tudi nese.
Bog, spremljaj nas na naših poteh! Amen.

Ko se sedaj odpravljamo na pot,
bodi z nami, dobri Bog.
Spremljaj nas, da bo pot dobra,
da bomo na poti prišli bližje cilju in drug k drugemu.
Da bomo našli radost in prijatelje,
da bomo šli skozi življenje
z odprtimi očmi in z oprtim srcem,
vedno znova pripravljeni čuditi se tvojim delom. Amen.

Irski blagoslov
Naj cesta vstane ti v pozdrav,
naj veter piha ti v hrbet,
naj sonce toplo tvoj obraz pobožа,
naj dež ti polja nežno orosi.
In dókler se ne srečava,
doklér se spet ne srečava
naj Bog te skrije v svojo dlan.
Naj sonce ti osvetli dneve,
cvetijo rože naj ob tvoji poti,
in po neurju
tvoja hiša naj ostane trdna.
In dókler se ne srečava,

doklér se spet ne srečava
naj Bog te skrije v svojo dlan.

Gospod, naš Bog,
Ti si cilj in izpolnitev vseh naših poti.
Zato te na začetku naše poti
prosimo za tvoj blagoslov.
Ti si ohranil svojega preroka Abrahama
na vseh njegovih poteh.
Ti si sinove Izraela
popeljal po suhi poti skozi Rdeče morje.
Ti si Modrim z Vzhoda z zvezdo vodnico
pokazal pot k Jezusu.
Spremljaj tudi nas na naši poti.
Naj čutimo tvojo bližino,
pomnoži našo vero,
okrepi našo upanje
in obnovi našo ljubezen.
Varuj nas vsega hudega
in ščiti nas pred nevarnostmi.
Srečno nas vodi do cilja te poti
in daj, da se vrnemo domov.
Daj, da bomo varno prispeli na cilj našega zemeljskega romanja
in dosegli večno zveličanje.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Odpravljamo se na pot (na tabor), dobri Bog.
Veselimo se našega potovanja (taborjenja),
ki bo polno lepih doživetij in vtisov.
Prosimo te,
za dobro medsebojno razumevanje v naši skupini.
Daj, da bomo kot skavtinje in skavti
radi srečevali druge ljudi.
Daj da bomo uživali lepoto tvojega sveta
in daj, da bomo preživeli skupaj lepe dni.

Podari nam izkušnjo
tvoje navzočnosti v našem življenju,
ki nam pomaga in nas tolaži,
ki nas spodbuja,
da se trudimo za boljši svet.
Pripelji nas varno znova domov,
k tistim, ki jih ljubimo
in ki jih nosimo v srcih. Amen.

Molitev popotnika ob poljskem križu
Trpeči Kristus, tukaj ob poti
že dolgo molče spremljaš
ljudi, ki hitijo po svojih opravkih
in se mnogokrat ne znajo ali
nočejo več ozreti k tebi,
ki visiš na križu za nas.
Mi pa smo se ustavili
(in odložili nahrbtnike)
da bi pozdravili prav tebe,
da bi se s teboj pogovorili in
te prosili blagoslova za pot, ki je
še pred nami.
Bodi z nami tudi na naši poti življenja,
da bomo delali dobro, služili vsakomur
in skupaj z brati in sestrami prišli
v večni dom k tebi,
ki nas spremljaš in ljubiš vekomaj. Amen.

Vitezova molitev 1
Najvišji Poveljnik, ki me opominjaš,
naj bom vedno pripravljen in si mi dal dar,
da prepoznam to tvoje vabilo k pripravljenosti,
pomagaj mi, da mu bom zvest.
Naj me vse življenjske okoliščine
najdejo pripravljenega na dolžnost:

ljubiti, kar je lepo, delati, kar je prav,
in ohraniti, kar je resnično.
Naj bom vdan vsem ljudem,
naj ščitim živali,
naj bom vedno pripravljen odpuščati,
naj bom vedno pripravljen pomagati,
naj se smejim tudi, ko bom v preizkušnjah,
naj bo moje mišljenje jasno,
naj bom nedolžnega srca,
naj bo moje telo neomadeževano
in naj izgovarjam samo pravične stvari.
Tu, Gospod, so tvoje stopinje.
Brez strahu in brez ponižanja jim želim
slediti s pogumno dušo in z visoko dvignjeno glavo.
To je moja viteška obljuba,
ki jo izrekam pri svoji časti.
Gospod, naj ne padem,
naj ji bom zvest v tvoji ljubezni
in tvoji milosti. Amen.

Vitezova molitev 2

Gospod, ne prosim te za moč,
ampak za oči, ki vidijo potrebe in trpljenje bližnjega.
Ne prosim te za ljubezen do mene samega,
ampak za zmožnost, da bom lajšal bolečino bratov in sester,
ki so šibkejši in nezaščiteni.
Gospod, ne prosim te za veselje,
zato da bi v njem užival jaz sam,
ampak da bi ga delil tudi tistim, ki jim ga svet odreka.
Toda prosim te, Gospod, za moč, da bom premagal zlo
in da bom prinašal pogum tistim, ki so obupani.
Prosim te, da se bo moje srce razveselilo vedno,
ko bo lahko storilo najboljše po svojih močeh tistemu,
ki bo ob meni in se bo z roko stegoval proti meni.

Nebeški Oče vseh vitezov,
daj, da bom vreden nositi tvoj križ,
naj bom vedno močan v srcu in trden v prsih. Amen.

Molitev indijanskega bojevnika
O Veliki duh
katerega glas slišim v vetrovih,
katerega dih daje svetu življenje,
usliši me.

Majhen sem in šibak;
potrebujem tvojo moč
in tvojo modrost.

Naj uživam tvoje lepote:
naj moje oči vedno zrejo
v rdeč in vijoličen sončni zahod;
naj moje roke spoštujejo stvari,
ki si jih naredil;
in naj se moja ušesa izostrijo
v poslušanju tvojega glasu

Naj bom moder,
da bom lahko spoznal stvari,
ki se jih morejo naučiti tvoji otroci,
ki si jih skril v slehernem listu in kamnu

Naj bom močan,
a ne vzvišen nad svojimi brati,
temveč sposoben boja
s svojim največjim sovražnikom: s sabo

Naj bom vedno pripravljen
priti k tebi odprtih oči.

In ko mi bo življenje pojemalo,
kot pojema sončni zahod,

bo moja duša prišla
k tebi brez sramu!

Molitev Pigmejcev
Mnogo dni je minilo,
zemlja smo, ki potuje.
Morda so pred nami svetli dnevi.
Ne rodimo se kakor živali.
Ko pridemo na svet, si nas Stvarnik ogleda.
In mi ga pogledamo z obrazom obrnjenim k nebu.

Molitev Perzijca
Sem v templju miru!
Vse v meni molči.
Moje telo je tiho in sproščeno.

Zdravilna moč molka me napaja.
Zdravi vse moje trpljenje.
In mi daje moč in zdravje.

Ljubezen in mir, luč in radost
prihajajo vame in me oživljajo.
Čutim nebeški mir v sebi!

Vse v meni molči!
Le Bog deluje v meni.
Njegova ljubezen me napolnjuje.

Molitev Siouxa
Podari mi modrost, da spoznam stvari,
ki si jih učil moj narod, in nauk,
ki si ga skril v vsak list in v vsako skalo.
Ne iščem moči, da bi bil nad svojimi brati,
marveč, da bi premagal svojega največjega sovražnika –
samega sebe.
Naj bom vedno pripravljen, da pridem k tebi
s čistimi rokami in jasnim pogledom,

da bi moj duh, ko bo nekoč zbledelo moje življenje
kot zahajajoče sonce, mogel priti k tebi.

Iz molitve, ki so jo l. 1945 našli pri padlem ameriškem vojaku v južni Italiji.

Čuj me, moj Bog! Še nikoli nisem govoril s teboj.
Danes pa bi te rad pozdravil: »Kako ti gre?«
Pravili so mi, da te ni. Bedak!
Takrat sem verjel.
Sinoči sem iz granatnega lijaka zrl v tvoje nebo. In spoznal sem, da so mi lagali.
Če bi se bil potrudil videti vse, kar si naredil, bi bil razumel, da ni moč tajiti tvojega bivanja.
Vprašujem se: bi mi stisnil desnico? Čutim, da bi me razumel …
Res čudno, da sem prišel v ta vražji kraj,
preden sem utegnil spoznati tvoj obraz.
Zares mislim, da ti nimam mnogo več povedati.
Moj Bog! Menim, da bo ura moje smrti skoraj odbila. Pa se ne bojim, odkar vem, da si mi tako blizu.
Signal! Veš, moram iti, moj Bog. Zelo rad te imam. To bi želel, da veš. Vidiš, zdaj bo zadivjala strašna bitka. Kdo ve …
Morda pridem nocoj k tebi!

Molitev za mir

Gospod, naredi me za orodje svojega miru,
da bom tja, kjer je sovraštvo, prinašal ljubezen;
kjer vlada krivica, duha odpuščanja;
kjer vlada nesloga, slogo;
kjer vladajo zmote, resnico;
kjer je dvom, zaupanje;
kjer je obup, upanje;
kjer je tema, svetlobo;
kjer je žalost, veselje.

Gospod, naj si manj prizadevam,
da bi bil potolažen, kot da tolažim;
da bi me razumeli, kot da razumem;
da bi me ljubili, kot da ljubim.

Kajti, ko dajemo, prejemamo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umiramo, dosežemo prerojenje;
s smrtjo se rodimo za večno življenje
v Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(sv. Frančišek Asiški)

Molitev družine
Gospod, ti veš, da nimamo časa.
Ni vse tako kot bi moralo biti.
Morda res nismo lačni, slabo oblečeni ali brez doma.
Smo pa utrujeni, razočarani in razboleli.
Toda ti, Gospod lahko naš vsakdan spremeniš.
V temnih dnevih lahko
s svetlobo tvoje luči zažari novo življenje.
Zaupamo, da lahko napolniš naš dom z veseljem,
srečo in ljubeznijo, če ti le dovolimo vstopiti.
Vabimo te v našo družino,
hočemo ti dati dom v njej.
Danes začenjamo delati prostore miru,
sprave in odpuščanja, da ti pokažemo, da mislimo resno.
Nič in nihče nas ne bo ločil od tvoje ljubezni, Gospod.
Ena družina bomo. Eno srce v Božjem srcu. Pridi torej,
Gospod, pridi v našo družino. Amen.

(Mati Terezija)

Hvala ti
Življenje … ti si mi ga podaril, tako lepega, polnega … in samo zaradi tvoje velike ljubezni je tako čudovito.

Hvala ti, ker si mi vdihnil življenje.
Hvala ti, ker si ob meni.
Hvala ti, ker zaupam vate in verujem.
Hvala ti, ker si mi namenil tako skrbna starša.
Hvala ti, ker nisem edini otrok v družini.
Hvala ti, za čudovito naravo, kjer te lahko srečam.
Hvala ti, da sem postala skavtinja.
Hvala ti za moja prepričanja.
Hvala ti za vse moje prijatelje.
Hvala ti za srečanja in slovese.
Hvala ti, ker sem edinstvena in se tega zavedam.
Hvala ti, ker sem se vzljubila.
Hvala ti, ker zaupaš vame.
Hvala ti za nalogo, ki si mi jo zaupal.
Hvala ti za pot po kateri bom hodila.
Hvala ti za volčiče in vse otroke, ki si mi jih namenil.
Hvala ti za iskrene pogovore.
Hvala ti za tople poglede.
Hvala ti za močne objeme.
Hvala ti za rast.
Hvala ti, ker sem.

(Sara Stojan)

Ali si že kdaj pomislil, kako bi Bog molil Očenaš?
Otrok moj,
ki si na zemlji,
zaskrbljen, samoten, zmeden.
Zelo dobro poznam tvoje ime,
in ga izgovarjam in te posvečujem,
ker te ljubim.
Ne. Nisi sam,
ampak jaz bivam v tebi,
in skupaj bova gradila kraljestvo,
katerega dedič boš ti.

Všeč mi je, če spolniš mojo voljo,
kajti moja volja je,
da bi bil ti srečen.
Vedno računaj name
in boš imel kruha za danes.
Ne skrbi.
Prosim te le,
da ga znaš razdeliti z brati in sestrami.

O vodi me
O vodi me, dobrotna, blaga Luč!
V temi, ki me obdaja, vodi me!
Temna je noč in daleč sem od doma,
ti vodi me, ti razsvetljuj mi pot!
Ne prosim, da bi v širne zrl daljave,
naj vidim pred seboj le za korak.

Drugačen bil sem kakor zdaj nekoč,
te nisem prosil, da me vodiš ti;
želel sem sam določati si pota:
a za naprej ti vodi me povsod!
Predan napuhu bil sem in praznoti:

O, ne spominjaj mojih se zablod!

Bila z menoj je zdavnaj tvoja moč,
me varno bo vodila še naprej
prek pušč, močvar in skal in rek besnečih,
dokler ne mine noč in prismejo
se v svitu jutra angelov obrazi,
pozabljenih za hip, spet ljubih kot nekoč.

(John Henry Newman)

Milost medsebojnega spoštovanja
Jezus Kristus, naš Gospod in brat.
Vstavi ključavnico v vrata našega srca,

da ne bomo o nikomer slabo mislili,
da ne bomo že vnaprej obsojali,
da ne bomo nerazpoloženi,
da ne bomo slabo domnevali in razlagali slabo,
da ne bomo vlamljali v svetišče namenov.
Gospod Jezus, zedinjujoča vez našega bratstva.
Zapečati naša usta, da ne bo prišlo iz njih nobeno godrnjanje ali neugodna razlaga, da bomo do groba molčali o tem, kar nam kdo zaupa, ali o nerodnostih, ki jih opazimo, v zavesti, da je pravi in resnični način ljubezni v tem, da molčimo.
Vsej rahločutnost v našo notranjost. Daj nam duha resnične ljubeznivosti, da bomo drug drugega spoštovali, kakor bi spoštovali tebe. Daj nam hkrati pravo modrost, da bomo primerno združevali to ljubeznivost z bratskim zaupanjem.
Gospod Jezus Kristus, daj nam milost, da se bomo med seboj spoštovali. Amen.

Prošnja v utrujenosti

Mati, prihajam iz hrupa življenja. Utrujenost prevzema moje telo, še posebej pa dušo.
Tako težko je mirno sprejeti vse, kar se nam zgodi ves dan dela in boja. Stvari, s katerimi smo se tako sladko slepili, razočarajo. Ljudje, s katerimi bi bili radi dobri, nas zavračajo. In tisti, ki jim pomagamo v stiski, nas skušajo izkoriščati.
Zato prihajam k tebi, Mati, kajti v meni hodi negotov otrok. Ob tebi pa sem močan in poln zaupanja. Samo ob misli, da imam tako Mater, se mi vrne pogum. Čutim, da se opiram na tvoj laket in da me tvoja roka vodi. Tako morem mirno nadaljevati pot.
Popolnoma me prenovi, da bom lahko videl lepo stran življenja. Podpri me, da bom mogel hoditi brez strahu. Daj mi roko, da bom vedno našel pravo pot. Blagoslovi me, da bo moja navzočnost v svetu znamenje tvojega blagoslova. Amen.

Hvalnica Bogu

Ti si svet, Gospod Bog, ti edini, ki delaš čudeže.
Ti si močan. Ti si velik.
Ti si najvišji. Ti sam si dobrota, vsa dobrota,
najvišja dobrota, Gospod Bog, živi in resnični.
Ti si ljubezen, nesebična ljubezen.
Ti si modrost. Ti si ponižnost.
Ti si potrpežljivost. Ti si varnost.
Ti si spokojnost. Ti si zavetje.
Ti si veselje. Ti si lepota.
Ti si krotkost. Ti si naš varuh in branitelj.
Ti si naše upanje. Ti si vsa naša sladkost.
Ti si naše večno življenje, veliki in čudoviti Gospod. Amen.

Mostovi

Gospod, rad bi bil tako pogumen, da bi gradil mostove
med seboj in tistimi, katerih ne morem in ne znam razumeti,
ki mi ne verjamejo ali pa so se mi izneverili;
med seboj in tistimi, s katerimi se spopadam.
Mostove med svojim in njihovim krogom,
med svojim in njihovim pokolenjem,
med svojim in njihovim stanom.
Mostove k tistim, ki stojijo ob strani,
razočaranim, ujetim v mrežo predsodkov,
odpadnikom, porogljivcem, nasprotnikom.
Rad bi postal tako pogumen,
da bi gradil mostove, kjer to nikogar ne mika,
čez železne zavese strahu in zaverovanosti vase.
Prosim te, vlij mi pogum, da bom gradil mostove! Amen.

Molitev odgovornih

Gospod,
daj, da bom spoznal tisto, kar moram storiti,
in da ne pozabim ljubiti ljudi.
Daj, da bom ljubil ljudi,

ne bom pa pozabil, kaj moram storiti.
Pomagaj mi, da bom opazil
resnične potrebe drugih.
Tako težko si je nekaj želeti in za nečim hoditi,
ne da bi to bilo opravilo drugih;
težko je biti odgovoren,
ne da bi to bila naloga drugih,
težko je odločati,
ne da bi to bila dolžnost drugih.
Da, Gospod, tako težko je
ločevati svoje želje od želja drugih;
razumeti želje drugih,
kadar so drugačne od naših.
Gospod, daj, da spoznam,
kaj med drugimi pričakuješ od mene.
Vcepi globoko vame to resnico, to gotovost:
»Sreče drugih ne moreš graditi brez njih.«
Tolikokrat pa me premaga skušnjava,
da odločam, ne da bi se oziral na druge,
zlasti na tiste, o katerih odločam.
Gospod, nauči me poslovati tako,
da bom ljubil ljudi,
nauči me ljubiti ljudi
le tako, da bom v tem našel veselje,
da bom nekaj storil zanje
in da bodo čutili,
da si ti, samo ti, Gospod, Ljubezen.
Amen.

Nebeški Oče,
danes prihajamo predte, da bi te prosili odpuščanja in da bi iskali tvojo pomoč in smer, ki nam jo kažeš. Vemo, da tvoja Beseda govori: »Gorje njim, ki zlo imenujejo dobro!«, toda ravno to smo storili. Izgubili smo svoje duhovno ravnotežje

in sprevrgli svoje vrednote. Priznavamo, da smo razvrednotili absolutno resnico tvoje Besede in to poimenovali »pluralizem«. Častili smo druge bogove in to poimenovali »odprtost za druge kulture«. Podpirali smo sprevrženost in to poimenovali »alternativa«. Izkoriščali smo uboge in to poimenovali »loterija«. Nagradili smo lenobo in to poimenovali »socialna skrb«. Ubijali smo svoje nerojene otroke in to poimenovali »pravica do odločitve«. Zanemarili smo vzgojo otrok in to poimenovali »spodbujanje samozavesti«. Zlorabili smo moč in to poimenovali »politika«. Poželeli smo si tujo lastnino in to poimenovali »ambicija« Onesnažili smo zrak z umazanostjo ter pornografijo in to poimenovali »svoboda izražanja«. Osmešili smo starodavne vrednote naših prednikov in to poimenovali »razsvetljenje«.
Preišči nas, o Bog, in spoznaj danes naša srca, očisti nas vsakega greha in nas osvobodi. Vodi in blagoslovi te ljudi, ki si jih poslal, da nas vodijo po poti izpolnjevanja tvoje volje. To te prosimo v imenu tvojega Sina, našega Odrešenika, Jezusa Kristusa, ki živi vekomaj. Amen.

(Joe Wright)

Rožni venec

Kako molimo:
Verujem. Očenaš. Trikrat Zdrava Marija s prošnjami. Očenaš. Desetkrat Zdrava Marija s skrivnostmi. Slava Očetu. O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenskega ognja, privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja

1. Veseli del (ponedeljek in sobota)
Prošnje:
   1. ki nam poživi vero.
   2. ki nam utrdi upanje.
   3. ki nam vžge ljubezen.

Skrivnosti:
1. ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.
2. ki si ga Devica ob obiskovanju Elizabete nosila.
3. ki si ga Devica rodila.
4. ki si ga Devica v templju darovala.
5. ki si ga Devica v templju našla.

2. Svetli del (četrtek)
Prošnje:
1. ki nam daj duha pokorščine.
2. ki nam daj srečo uboštva.
3. ki nam podeli milost čistosti.
Skrivnosti
1. ki je bil krščen v Jordanu.
2. ki je v Kani naredil prvi čudež.
3. ki je oznanjal božje kraljestvo.
4. ki je na gori razodel svoje veličastvo.
5. ki je postavil sveto evharistijo.

3. Žalostni del (torek in petek)
Prošnje:
1. ki nam utrdi spomin.
2. ki nam razsvetli pamet.
3. ki nam omeči voljo.
Skrivnosti:
1. ki je za nas krvavi pot potil.
2. ki je za nas bičan bil.
3. ki je za nas s trnjem kronan bil.
4. ki je za nas težki križ nesel.
5. ki je za nas križan bil.

4. Častitljivi del (sreda in nedelja)
Prošnje:
1. ki nam vodi naše misli.
2. ki nam vodi naše besede.

3. ki nam vodi naša dejanja.

Skrivnosti:

1. ki je od mrtvih vstal.
2. ki je v nebesa šel.
3. ki je Svetega Duha poslal.
4. ki je tebe, Devica, v nebesa vzel.
5. ki je tebe, Devica, v nebesih kronal.

Križev pot I.

In jaz gledam …

Uvod: Ta križev pot želim hoditi Jezus s teboj. Kar nekaj časa sem že pri skavtih in nikoli nisem bil pozoren na to da se mi dogajajo iste napake, padci, grehi kot so jih imeli mnogi, ki so spremljali tvojo pot križa. Želim se spremeniti. Pomagaj mi, da bom svojo skavtsko pot kot izvidnik in vodnica spreminjal tudi ob tem križevem potu

Prva postaja: Jezusa obsodijo na smrt – in jaz gledam …

Zberemo se na sestanku. Prisluhnemo voditeljem o neljubem dogodku, ki se je zgodil na zimovanju. Dejansko me sploh ne zanima kaj se je dogajalo spodaj pod hribom, ko so se trije spravili na mlajšega izvidnika in ga dobesedno z mavžanjem prekrili s snegom. Vmes spustim še kakšen posmeh ali pa krepke besede: »Saj si je zaslužil!«

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusa so prav tako pripeljali pred Pilata. Zasluži smrt. Saj si jo zasluži, kaj pa se dela božjega Sina. Koliko ljudi je bilo priča dogodku, ko je Pilat pripeljal Jezusa in še enkrat poskušal: »Glejte, človek!« Vse kar je dobil od nahujskane množice je bilo vpitje: »Križaj ga!«.

Marsikdo me lahko prepriča, da »tulim z volkovi«. Zato ker želim ohraniti svoj ponos, svoje mesto med skavti, med prijatelji … Kolikokrat sem pripravljen poteptati drugega s svojim obnašanjem. In jaz gledam …

Dragi Jezus, ti ki si bil obsojen zaradi javnega mnenja, pomagaj mi da bom znal presojati situacije v katere me postavljaš. Daj, da bom tam, kjer je krivica, pričal za resnico: doma, v šoli, na ulici, med skavti.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Druga postaja: Jezus vzame križ na svoje rame – in jaz gledam …

Vse mi je preveč. Moje obveznosti doma, v šoli, med prijatelji in pri skavtih. Kako hitro sem pripravljen zbežati od moje odgovornosti. Vsako nalogo, ki jo imam v šoli odlašam v nedogled, dokler mi že ne teče voda v grlo.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusu so naložili križ. Mnogi so občudovali, kako mu pristaja, kako se je mogoče nekdo potrudil. Nihče pa ni pomislil, kakšno breme to pomeni zanj … Nihče ni videl naprej vse teže, ki jo vključuje odrešenje za nas vse. Jezus je sprejel križ brez obotavljanja, tarnanja in godrnjanja. Vedel je, da je to potrebno, da je ta križ in njegova teža to, kar se mora zgoditi.

Če bi posnel svoje godrnjanje in vzdihovanje ali pa zavijanje z očmi ob vseh mogočih obveznostih, ki jih imam v določenem dnevu. Ne morem verjeti, česa vsega sem sposoben in na koncu si še rečem: »Tak pač sem!« In jaz gledam …

Jezus, uči me, da bom svoje vsakdanje križe sprejemal kot težo, ki jo moram nositi v vsak dan. Uči me, da ne bom brez veze odlašal z odgovornostmi: učenjem, domačimi nalogami in iskanjem vedno nekih izgovorov.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Tretja postaja: Jezus pade prvič pod križem – in jaz gledam …

Ko sem prvič spregovoril kletvico, sem si rekel: »Enkrat ni nobenkrat.« Ali se sploh spomnim, kdaj je bilo prvič? Pa vendar vedno znova izrečem kakšno neprimerno besedo. Med sošolci mi gredo takšne besede še kako dobro iz ust. Prvemu padcu dodajam vedno nove.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je omagal in padel. Mogoče je bilo nekaj korakov po začetku ali pa je prehodil že dobršen del poti. Sploh ni pomembno. Ni zmogel več in se je zrušil. Ljudje okoli so samo gledali, kaj bo. On pa se je dvignil in nadaljeval pot.

Če bi po prvi kletvici sklenil, da ne bom več preklinjal, se dvignil in nadaljeval pot, bi bilo danes vse drugače. Obležal sem že pri prvem padcu. Že pri tako vsakdanji stvari, kot je govorjenje sem nemočen. In jaz gledam …

Jezus, pomagaj mi vstati iz tistega mojega prvega padca. Naj se kot skavt izogibam vsem besedam, ki niso vredne mojega govorjenja: žaljivke, kletvice, grde besede … Naj me moje govorjenje vedno spominja na tvoj prvi padec, po katerem je potrebno vstati in nadaljevati pot.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Četrta postaja: Jezus sreča svojo mater – in jaz gledam …

Ko sem v šoli igram eno vlogo, ko sem med prijatelji, igram spet drugo in ko sem med skavti, spet naslednjo. Kakšno vlogo igram pred svojimi starši – domačimi? Skavt enkrat, skavt vedno. Ali veljajo zame te besede? Ali mi skavtsko življenje daje spodbudo, da sem pred vsemi ljudmi enak … da sem kristjan?

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Srečanje z materjo. Nobenih očitkov, vprašanj, jeze, odgovarjanja in nedorečenih stvari. Kot da bi si brala iz oči, da se to mora zgoditi. Marija v sebi trpi, ko gleda svojega sina ob mučenju in zasmehovanju. Občudovanja vredna drža teh dveh oseb na križevem potu.

Največkrat so najbolj problematični odnosi, ki jih imamo do svojih staršev. Zablokira me preprosto vprašanje moje mame: »Kako je bilo v šoli?« In moj odgovor: »Dobro!« Moj ton odgovarjanja večkrat presega ton sobne jakosti. Zakaj? Ker mislim, da drugače ne morem ničesar dopovedati. In jaz gledam …

Tvoje srečanje s svojo mamo, Gospod, naj me spodbuja, da bom preko skavtskega življenja spoznaval, kakšna je bila tvoja drža do tvojih staršev. Daj mi potrebnih moči, da bom skavt vedno in povsod: v šoli, med prijatelji, na sestankih in doma.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Peta postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ – in jaz gledam …

Skavt pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo! Eden od skavtskih zakonov, ki jih izvidniki znamo recitirati. Učimo se jih na pamet. Ali jih znamo spraviti tudi v dejanja? Koliko priložnosti gre mimo mene, vsak dan? Jaz pa se skrijem za izgovore, opravičila. Niti svojih vsakodnevnih obveznosti ne opravljam redno in vestno.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusu moči pojemajo. Potrebuje pomoč! Vsi so samo gledali, zato prisilijo človeka z imenom Simon, da mu pomaga nositi križ, da ga spremlja na njegovi poti križa. Mogoče si ni niti predstavljal, da bo to dobro delo vzor mnogim ljudem še danes.

Kot skavt lahko vsak dan storim mnoge male stvari prijaznosti, od vstopa v učilnico do prihoda domov: opuščam mnoge male stvari: nasmeh, stisk roke, prijaznost, hišne obveznosti. In jaz gledam …

Dragi Jezus, pomagal ti je naključni človek. Daj, da bi znal odpreti oči v svojem življenju. Da bi se znal pustiti presenetiti in bil kot skavt koristen tam, kjer mi ti pokažeš.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Šesta postaja: Veronika poda Jezusu potni prt – in jaz gledam …

Kako se sploh razlikujem od tistih, ki niso skavtinje in skavti? Od svojih vrstnikov. Ali se sploh razlikujem od svojih sošolcev in sošolk? Zunanjost, obnašanje in moja notranjost. S

čim pričujem pred drugimi ljudmi? V Svetem pismu sem prebral stavek: »Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci.«

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Veronika. Vera – ikona. Njeno ime skriva globoko vsebino vera-ikona – prava podoba. Od nekje naj bi se prerinilo dekle in se sklonilo k Jezusu, da mu obriše obraz. Kaj se je odtisnilo na njenem prtu je vprašanje. Kaj pa se je odtisnilo v njenem srcu, je pa spet drugo vprašanje, na katerega je verjetno lažje poiskati odgovor. Dejstvo pa je, da ni samo stala in gledala. V sebi je oblikovala obraz Učitelja in Odrešenika – Jezusov obraz.

Bil sem krščen, pri svetem obhajilu ali celo že pri sveti birmi … Dal sem skavtsko obljubo. V meni je bila izrisana Jezusova podoba. Ampak na vse to se nabira prah! S svojim obnašanjem nosim v sebi … ja, kakšno obličje? In jaz gledam …

Naj v meni ostaja izrisan tvoj obraz! Jezus, to te prosim! Tudi če se tvoja slika zamegli ali zapraši, mi pomagaj, da jo vedno znova očistim, da bo jasna, da jo bodo lahko vsi videli!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Sedma postaja: Jezus pade drugič pod križem – in jaz gledam …

Kako lepo nam je na srečanjih vodnikov. Voditelji – oh, kdo jih bo poslušal. Če pa so naši pogovori bolj koristni in potrebni. Mogoče sploh ne razmišljamo o tem. Pa vendar nas mora stalno nekdo opominjati, da se lahko poslušamo. Vedno znova nas mora nekdo naravnati na isto valovno dolžino, da se končno pogovorimo o potrebnih stvareh.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Drugi padec! Kdo ga je pričakoval? Mogoče tisti, ki so kot za športno stavo pobirali denar, kolikokrat bo padel? Česa vsega so bili sposobni ljudje, ki so gledali Jezusov križev pot. Sploh jim ni bil pomemben njegov padec, ampak so skušali uveljaviti sebe in svoj glas. Jezusove moči pa so ponovno upešale in padel je po tleh. In jaz gledam …

Kaj želim s svojo nezbranostjo na skavtskih sestankih pokazati:

… da se mi ne da?
… da sem pomemben edino jaz?
… da so samo moje besede pametne in koristne?
… da me ne zanima kaj drugi govorijo?
… da želim opozoriti nase?
… in jaz gledam.

Jezus, daj mi milosti, da se bom ob tem padcu učil poslušanja drugih, da ne bom zgolj uveljavljal samega sebe in svojih besed. S tem ko ležiš na tleh vidim, kako pomembno je slišati in videti drugega človeka.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Osma postaja: Jezus nagovori Jeruzalemske žene – in jaz gledam …

Različna imena nosimo v naših vodih: Medvedi, Srne, Orli, Vidre, Volkovi, Lisice, Sokoli, Gamsi, … Kolikokrat so med nami tekmovanja, kdo je boljši? Samo, da smo boljši od drugih. Da dosežemo več pohval, točk, da smo najboljši …

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

»Hčere jeruzalemske,« jim je rekel Jezus, »ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki!« Še enkrat je potrdil, da je ta križev pot njegovo poslanstvo. Vsak od navzočih pa je bil povabljen, da se zamisli nad svojim življenjem, nad svojimi dejanji.

Ali sploh vidimo najprej drug drugega v našem vodu? Ali znamo drug ob drugem rasti, se dopolnjevati, se učiti drug od drugega? Kaj storim jaz sam za svoj vod? »Ne jokajte nad drugimi vodi in se ne primerjajte z njimi,« bi lahko bile Jezusove besede nam ob tej postaji. »Jokajte nad sabo in se trudite, da postajate vedno boljši znotraj sebe, v vašem vodu in v vaših medsebojnih odnosih.« In jaz gledam …

Dragi Jezus, res nas poznaš! Tvoja beseda ob pravem času na pravem mestu! Hvala ti za to. Daj mi spoznanja, da se bom v svojem vodu trudil in prispeval čim več k naši notranji rasti.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Deveta postaja: Jezus pade tretjič pod križem – in jaz gledam …

Kakšen sem kot skavt pri opravljanju mojih domačih obveznosti? Ali se ne prepiram največkrat doma s svojimi starši, brati in sestrami o tem, kdo bo kaj pospravil? Koliko nepotrebnega pregovarjanja je pri nas doma tudi zaradi mene? Za vse drugo imam čas – kaj pa domače obveznosti? Kolikokrat sem že slišal očitek: »A tako vas učijo pri skavtih? A takšni ste skavti?«

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je tretjič padel pod križem. Prvič, drugič, tretjič … Ali je sploh mogoče, da človek prenaša tolikšno težo križa in

naporov? Vstani, Gospod, in mi pokaži, da moram tudi sam vedno znova vstati. Tudi, če so padci podobni.

Kolikokrat sem že slišal ali pa tudi sam izrekel besede: »Saj se ne splača.« Raje sem se prepustil jezi in užaljenosti in se zaprl v svojo sobo. Kot da bi spet na isto finto padel pod križem. In jaz gledam …

Jezus pomagaj mi, da bom vesten pri svojih domačih obveznostih in tudi s tem krepil svojo skavtsko pot. Naj pokažem, da sem tudi doma vzgled kot skavt.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Deseta postaja: Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z žolčem mešanega – in jaz gledam …

Kar ne odneham v svojih slabih stvareh. Hočem iti do konca. Posebej s svojimi besedami, kar ne zaprem svojih ust in ne utihnem. Še več želim, da drugi utihnejo ali pa da jih jaz utišam. Podobno je z mojimi dejanji.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusa so slekli in mu odvzeli vse. Njega, ki je rekel: »Sin človekov nima kamor bi glavo položil.« Četudi bi mu vzeli prav vse, mu nihče ne bi mogel odvzeti njegovega poslanstva. Mnogi so se trudili to storiti v njegovem času. V posmeh mu ponudijo gobo namočeno v zvarek grenke pijače.

Ali je potrebno še razlagati? In jaz gledam …

Gospod Jezus, naj bom spodoben v svojem življenju. S svojimi besedami in dejanji. Pokaži mi meje, ki jih moram spoštovati. Naj spoštujem dostojanstvo vsakogar in njegovo

poslanstvo. Naj se ne vdajam vulgarnosti in brez ovir rušim vse, kar je pred mano.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Enajsta postaja: Jezusa pribijejo na križ – in jaz gledam …

»Skavt mora biti v vsaki situaciji pripravljen, da oceni, kaj je potrebno storiti in stori to takoj!« Tako je rekel Bi-Pi. V čem pa je moja vsakodnevna pustolovščina? Da pribijam druge na križ?!

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Če je bilo potrebno vso stvar še bolj popestriti, jim je to uspelo. Verjetno se sploh niso zavedali, da so začeli udarci s kladivi odmevati skozi vso človeško zgodovino. Vsa moč človeka, ki tolče po žeblju. Ves gnev človeka v podobi kladiva in žeblja. Kdo se je menil za smrtne bolečine, ki so prebadale Jezusovo telo?

Kolikokrat pribijam druge z udarci, z besedami, z dejanji? Sploh ne ocenim, kaj je v tistem trenutku pomembno. Najbolj odmevno je seveda pribijati na križ. In jaz gledam …

Gospod naj se v svojem skavtskem ravnanju zavedam korenin, ki jih je postavil naš ustanovitelj Robert Baden Powell. Naj bom zvest njegovim besedam, ki naj bodo v mojem življenju bolj odmevne, kot pa zvok, ki ga povzročamo s pribijanjem na križ.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Dvanajsta postaja: Jezus umrje na križu – in jaz gledam …

»Pri svoji časti obljubljam, da si bom z božjo pomočjo, prizadeval (prizadevala) služiti Bogu in domovini, pomagati svojemu bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone.« S to obljubo smo postali skavtinje in skavti. Mnogi smo se takrat tresli in kar jecljajoče recitirali te besede. Obljuba, ki jo želim izpolniti. Jaz pa gledam … da jo izpolnjujejo drugi. Zelo sem glasen, če vidim, da drugi ne živijo po skavtski obljubi. Znam jih obsojati in pribijati na križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Visel je na križu in pod njim je bila kopica njegovih prijateljev. Vsi ostali so nemo gledali, kaj se bo zgodilo, ali ga bo kdo prišel rešit. Ob treh popoldan Jezus zakliče z močnim glasom: »Odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!« »Dopolnjeno je!« In nato je izdihnil.

Ali ne dopuščam, da v meni umira obljuba, ki sem jo dal kot skavt? Ali je ne prerašča plevel, ker moje obnašanje mnogokrat ni podobno skavtskemu? In jaz gledam …

Dragi Jezus, najprej mi odpusti še enkrat, ker mnogokrat nisem vedel, kaj delam. Daj mi možnost, da ponovno zaživim kot skavt in skavtinja. Pomagaj mi, da tudi druge s svojim zgledom spodbujam, da bodo živeli iz skavtske obljube. Naj ne gledam, kako skavtsko življenje v njih umira.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Trinajsta postaja: Jezusa položijo Mariji v naročje – in jaz gledam …

Vsak od nas ve, kaj pomeni izpolnjevati skavtske zakone in vsak od nas je povabljen, da se drži častnega kodeksa. Kolikokrat pa se res obnašam situaciji primerno? Sveta maša.

Klepetanje, dolgočasenje, nesodelovanje, žvečenje … In potem sem pripravljen celo reči, da je maša »bedna«.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Ena redkih, ki je vztrajala do konca … Saj bi lahko pričakovali. Marija! Njena vloga nas vedno preseneča. Sedaj vzame v naročje svojega mrtvega sina. Njegove zadnje besede so ostale v njenem srcu: »Dopolnjeno je!«

»Marija pa je vse te besede premišljevala v svojem srcu.«

Tudi jaz pri sveti maši prejmem v svoje srce Jezusovo telo. Ni mrtvo, ampak je živo. Postavim se v vrsto za sveto obhajilo iz navade ali pa zato, ker drugi storijo isto. Kako naj živim kot skavt in skavtinja, če pa mi obhajilo tako malo pomeni? In jaz gledam …

Jezus, naj nam zgled tvoje Matere daje spoznanja, da bomo tvoje telo vredno in spoštljivo prejemali v svoje roke.

Naj nam zgled tvoje Matere pomaga krepiti naše skavtsko življenje.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Štirinajsta postaja: Jezusa položijo v grob – in jaz gledam …

Po nekaj letih skavtskega življenja sem prepričan, da že vse obvladam, kar zadeva skavtstvo, skavtsko vzgojo. Zame očitno ne velja več, da Bog preseneča in blagor tistim, ki se pustijo presenetiti. Jaz sem pameten in obvladam vse!

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Prišel je tudi mož, ki mu je bilo ime Jožef. Bil je član velikega zbora, dober in pravičen mož, ki ni soglašal z njihovim sklepom in ravnanjem. Doma je bil iz judovskega mesta Arimateje in je pričakoval božje kraljestvo. Ta je stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. In snel ga je s križa, ga zavil v kos platna in položil v grob, izdolben v skalo, kamor ni bil še nihče položen. Bil je dan pripravljanja in bližala se je sobota. Žene, ki so prišle z Jezusom iz Galileje, so šle za Jožefom. Videle so grob in kako je bilo njegovo telo položeno. Nato so se vrnile ter pripravile dišave in miro.

Samemu sebi moram pripisati, če me skavtski sestanki ne napolnjujejo, če mi je brez veze na vodniškem srečanju, če sploh ne vem, kaj naj delam s tem, da sem kristjan. Potrebno je bilo, da so Jezusa položili v grob, da je vzklilo nekaj novega. Potrebno je, da grem tudi tja, kjer mi je težko, nelagodno in bi se najraje izgovoril na kakšen izgovor. Prav iz groba je vstalo nekaj novega. In jaz gledam …

V grob položeni Jezus, pomagaj mi, da bom storil korak naproti tistemu, kar mi je v mojem življenju zoprno, bedno, da bom vedno znova dopuščal, da nisem in ne morem biti strokovnjak, ki vse obvlada, ampak se bom puščal presenetiti.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Petnajsta postaja: Vstajenje

Sedaj razumem, kaj si nam rekel Jezus:

»Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja.«

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena,

je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha!«

Pošiljaš me kot izvidnika in vodnico, skavta in skavtinjo v ta svet, da pričujem za tebe, da sem Luč v tem svetu. Z vstajenjem mi kažeš pot naprej. Daješ mi vse, kar potrebujem za vsak korak, dejanje ali besedo.

Potreben je bil ta križev pot, po katerem si me vodil, da spoznam svoje napake in da ukrotim svojo voljo in stranpoti in se podredim tvoji volji in tvoji poti.

Zaključek:

Majhni koraki, ki me vodijo od postaje do postaje. In jaz gledam … To ne pomeni, da sem bil neaktiven na križevih potih, ki so se vrstili v mojem življenju. Ne, nisem neaktiven, ampak gledam. Samemu sebi se zdim beden. Sedaj vidim, koliko lahko storim vsak dan znova pri tej ali oni postaji križevega pota.

Gospod uči me … ne samo danes, ampak tudi jutri, pojutrišnjem in vedno, da bom skavt (skavtinja), ki je vedno pripravljen (pripravljena)!

Bodite pripravljeni!

Vedno pripravljen!

Križev pot II

Prva postaja: Pilat obsodi Jezusa na smrt.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Skavt je zvest Bogu in sebi. To načelo velikokrat kršimo, pozabimo biti zvesti sebi in zaupati lastnim presojam. Podležemo družbi le zaradi mesta v njej. Tako zlahka in nevede druge obsodimo po krivem. Gospod odpusti nam, ker vedno znova dopuščamo, da obsojamo nedolžne in se zapiramo v molk pred očitno krivico. Odpusti nam vse površne in krivične obsodbe.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Druga postaja: Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Vsak mora v življenju prevzeti določeno odgovornost. Do sebe in drugih, se soočiti s kakšno življenjsko situacijo ali različnimi problemi.

Velikokrat nam je to težko. Zato te prosimo, da bi znali pogumno sprejemati odgovornosti v različnih življenjskih situacijah.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Tretja postaja: Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odveč nam je oditi za vikend v naravo, nimamo volje za hojo, plezanje. To in misel na mraz nam podaja vse mogoče izgovore.

Pomagaj nam, da bi se jim znali upirati.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Četrta postaja: Jezus sreča svojo mater.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Naš odnos do staršev se z leti spreminja, kar opažamo tudi pri skavtih.

Daj, Gospod, da bi nas vzgojna pot pri skavtih, ki vsebuje tudi veliko izhodov in daljših potovanj, učila bolj spoštovati in ljubiti naše starše.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Peta postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

3. Skavtski zakon pravi: Skavt pomaga bližnjemu in vsak dan naredi vsaj eno dobro delo.

Gospod, pomagaj nam, da bomo znali pomagati, tako kot je znal Simon Jezusu.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Šesta postaja: Veronika poda Jezusu potni prt.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Gospod, danes veliko ljudi potrebuje podporo, še posebej v težkih trenutkih.

Nauči nas čustvovati z drugimi ljudmi, zato da bodo lažje nosili svoje breme, svoj križ.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Sedma postaja: Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Družba in okolica pogosto vplivata na posameznika, da se začne zapirati vase.

Preko izzivov in preizkušenj nam vera v Kristusa pomaga znova zaživeti.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Osma postaja: Jezus nagovori jeruzalemske žene.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Trpljenje, razne vrste bolečin nas prizadenejo. Težko nam je, se pritožujemo ali skrivamo bolečino v svojem srcu. Toda trpljenje brez Kristusa nima smisla, postane trpljenje samemu sebi namen. Gospod, daj, da bi v težkih trenutkih ne pozabili nate.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Deveta postaja: Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Veliko smo molili in molimo za mir pa vendar je skušnjava, da rešujemo težave z nasiljem vedno prisotna kot nek padec, ki se mu ne moremo izogniti.

Prosimo te, da bi se znali med seboj, pri skavtih in v naših družinah truditi za mir in sožitje.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Deseta postaja: Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z žolčem mešanega.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Težko se soočamo s stvarnostjo, resničnostjo. Ustvarjamo si opojne iluzije, ki se jim težko odrečemo. Razkritje naše stvarnosti je pretresljivo. Pomagaj nam, da bi v tebi našli pot.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Enajsta postaja: Jezusa pribijejo na križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Križ je simbol neizogibnega trpljenja in smrti, lahko pa je tudi simbol križanja in srečanja z Bogom in bližnjim.

Kakor se vsak dan srečujemo s križem, tako tudi lahko opažamo trpljenje osebno, pri bližnjem in v svetu.

Gospod, daj, da bi vsako trpljenje zmogli osmisliti in spremeniti v srečanje s teboj.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Dvanajsta postaja: Jezus umrje na križu.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Eden od skavtskih zakonov pravi: Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo. To božje razodetje pogosto zavračamo, kot smo zavrnili Jezusa Kristusa.

Narava je božji dar, daj, da bi tega daru ne uničili.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Trinajsta postaja: Jezusa vzamejo s križa in ga položijo Mariji v naročje.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Včasih nas naše tegobe privedejo do hudih stisk. Daj, da bi v takih trenutkih tudi mi nosili trpečega in zmagoslavnega Jezusa v naročju svojega srca, kot ga je nosila Marija.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Štirinajsta postaja: Jezusa položijo v grob.

Molimo te Kristus in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Gospod, samo ti veš, kdaj in kje nas čaka odrešenje.

Tudi nas na poti v gore čaka svojevrstno odrešenje, ko prispemo na vrh.

Prosimo te, da nam daš dovolj potrpežljivosti za strpnejše čakanje na našo odrešitev.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

Sv. maša

Začetni obred

M (mašnik): V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

L (ljudstvo): Amen

M: Gospod z vami.

L: In s tvojim duhom.

M: Bratje in sestre, priznajmo svoje grehe in jih obžalujmo, da bomo vredno obhajali svete skrivnosti.

V (vsi): Vsemogočnemu Bogu in vam, bratje in sestre, priznam, da sem grešil v mislih, besedah in dejanju, mnogo dobrega opustil in slabega storil. Žal mi je, zelo mi je žal. Zato prosim sveto Devico Marijo, vse angele in svetnike in tudi vas, prosite zame Boga, nebeškega Očeta.

M: Usmili se nas, vsemogočni Bog, odpusti nam naše grehe in nas privedi v večno življenje.

L: Amen

M: Gospod, usmili se.

L: Gospod, usmili se.

M: Kristus, usmili se.

L: Kristus, usmili se.

M: Gospod, usmili se.

L: Gospod, usmili se.

Ob nedeljah in praznikih molimo ali pojemo Slavo

V: Slava:

Slava Bogu na višavah
in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.
Hvalimo te, slavimo te,
molimo te, poveličujemo te,
zahvaljujemo se ti zaradi tvoje velike slave.
Gospod Bog, nebeški Kralj, Bog Oče vsemogočni.
Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus,
Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov.
Ti odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Ti odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo.
Ti sediš na desnici Očetovi, usmili se nas.
Zakaj edino ti si Sveti,
edino ti Gospod, edino ti Najvišji,
Jezus Kristus, s Svetim Duhom: v slavi Boga Očeta.
Amen.

M: Molimo.

Mašnik z razprostrtimi rokami moli glavno mašno prošnjo.

L: Amen

Besedno bogoslužje

Bralec ali mašnik sam bere berilo, ob nedeljah in praznikih tudi drugo berilo. Po obeh berilih zaključi:

B (bralec): Božja beseda

L: Bogu hvala.

Pred branjem evangelija je aleluja. Nato duhovnik ali diakon pristopi in začne brati evangelij.

M: Gospod z vami.

L: In s tvojim duhom.

M: Iz svetega evangelija po …

L: Slava tebi, Gospod.

Sledi branje evangelija, ki se zaključi z vzklikom:

M: Kristusov evangelij.

L: Hvala tebi, Kristus.

Ob nedeljah in slovesnih praznikih je po pridigi izpoved vere.

V: Verujem:

Verujem v enega Boga,
Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje,
vseh vidnih in nevidnih stvari.
In v enega Gospoda Jezusa Kristusa,
edinorojenega Sina božjega;
ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki
in je Bog od Boga, luč od luči,
pravi Bog od pravega Boga;
rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom,
in je po njem vse ustvarjeno;
ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja
prišel iz nebes.
In se je utelesil po Svetem Duhu iz Marije Device
in postal človek (ko molimo ta del, se priklonimo).
Bil je tudi križan za nas,
pod Poncijem Pilatom je trpel
in bil v grob položen.
In tretji dan je od mrtvih vstal, po pričevanju Pisma.
In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi.
In bo spet prišel v slavi sodit žive in mrtve;
in njegovemu kraljestvu ne bo konca.
In v Svetega Duha, Gospoda, ki oživlja;
ki izhaja iz Očeta in Sina;
ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo;

ki je govoril po prerokih.
In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.
Priznavam en krst v odpuščanje grehov.
In pričakujem vstajenja mrtvih
in življenja v prihodnjem veku. Amen

Na vrsti so prošnje vernikov za vse potrebe. Na posamezne prošnje običajno odgovarjamo:

V: Prosimo te, usliši nas.

Evharistično bogoslužje

M: Hvaljen Bog, Gospod vesolja. Po tvoji dobroti smo prejeli ta kruh, tebi ga prinašamo: sad zemlje in dela človeških rok, naj nam postane kruh življenja.

L: Bogu čast in hvala vekomaj.

M: Hvaljen Bog, Gospod vesolja. Po tvoji dobroti smo prejeli to vino, tebi ga prinašamo: sad trte in dela človeških rok, naj nam postane duhovna pijača.

L: Bogu čast in hvala vekomaj.

M: Molite, bratje in sestre, da Bog vsemogočni Oče, sprejme mojo in vašo daritev.

L: Naj sprejme Gospod daritev in tvojih rok, v hvalo in čast svojemu imenu, v blagor tudi nam in vsej svoji sveti Cerkvi.

L: Amen.

Hvalospev in evharistična molitev

Mašnik z razprostrtimi rokami začne hvalospev.

M: Gospod z vami.

L: In s tvojim duhom.

M: Kvišku srca.

L: Imamo jih pri Gospodu.

M: Zahvalimo se Gospodu našemu Bogu.

L: Spodobi se in pravično je.

Druga evharistična molitev

M: Res se spodobi in je pravično,
primerno in zveličavno,
da se tebi, sveti Oče,
vedno in povsod zahvaljujemo
po tvojem ljubljenem Sinu Jezusu Kristusu,
tvoji Besedi, po kateri si vse ustvaril.

Njega si poslal, da bi nas osvobodil in odrešil.
Postal je človek po Svetom Duhu
in se rodil iz Device Marije.
Da bi spolnil tvojo voljo
in ti pridobil sveto ljudstvo,
je v trpljenju razpel roke na križu,
premagal smrt in razodel zmagoslavno vstajenje.

Zato oznanjamo tvojo slavo z angeli
in vsemi svetniki
in združeni z njimi kličemo:

V: Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hozana na višavah.
Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

M: Resnično si svet, Gospod, naš Bog,
vir vse svetosti.
Zato posveti, prosimo, po svojem Duhu te darove,
da nam postanejo telo in + kri
našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Ko je šel prostovoljno v trpljenje,
je vzel kruh,
se zahvalil,
ga razlomil,
dal svojim učencem in rekel:

VZEMITE IN JEJTE OD TEGA VSI,
TO JE MOJE TELO, KI SE DAJE ZA VAS.

Prav tako je po večerji vzel kelih,
se spet zahvalil,
ga dal svojim učencem in rekel:

VZEMITE IN PIJTE IZ NJEGA VSI,
TO JE KELIH MOJE KRVI NOVE IN VEČNE ZAVEZE,
KI SE ZA VAS IN ZA VSE PRELIVA
V ODPUŠČANJE GREHOV.
TO DELAJTE V MOJ SPOMIN.

M: Skrivnost vere.

V: Tvojo smrt oznanjamo Gospod,
in tvoje vstajenje slavimo,
dokler ne prideš v slavi.

M: Sveti Oče,
spominjamo se Kristusove smrti in vstajenja.
Zato ti darujemo kruh življenja in kelih zveličanja.
Zahvaljujemo se ti,
da smemo biti tu pred teboj in ti služiti.

Ponižno te prosimo, naj nas Sveti Duh
po prejemu Kristusovega telesa in njegove krvi
združi, da bomo vsi eno.

Spomni se Gospod, svoje Cerkve,
razširjene po vsem svetu.
Spopolni jo v ljubezni,

skupaj z našim papežem I.,
našim škofom I.,
in vsemi, ki služijo oltarju.

Spomni se tudi naših bratov in sester,
ki so zaspali v upanju na vstajenje,
in vseh ljudi, ki so umrli v tvoji milosti,
in jim daj gledati svoje obličje.

Prosimo te, usmili se nas vseh,
da bomo v večnem življenju skupaj
z božjo materjo Devico Marijo,
z apostoli in vsemi svetimi,
ki so živeli v tvoji ljubezni,
in te bomo hvalili in slavili
po tvojem Sinu Jezusu Kristusu.

Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu,
tebi, vsemogočnemu Bogu Očetu,
v občestvu Svetega Duha
vsa čast in slava na vse veke vekov.

V: Amen.

Obhajilni obred

M: Naš Odrešenik nam naroča in božji nauk nas uči, da smemo takole moliti.

V: Oče naš …

M: Reši nas vsega hudega, vsemogočni Oče, podari nam mir v naših dneh. Usmiljeno pomagaj, da se bomo varovali greha in bomo varni pred vsakim nemirom, ko polni blaženega upanja pričakujemo prihod našega odrešenika Jezusa Kristusa.

V: Tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj.

M: Gospod Jezus Kristus, svojim apostolom si rekel: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam. Ne glej na naše grehe, ampak na vero svoje Cerkve. Utrdi jo v miru in jo vodi k popolni edinosti, da se izpolni tvoja volja, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

L: Amen.

M: Gospodov mir bodi vedno z vami.

L: In s tvojim duhom.

V: Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, podari nam mir.

M: Glejte, to je Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta.

V: Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša.

M: Blagor povabljenim na Gospodovo gostijo.

Po obhajilu:

M: Molimo.

Sledi prošnja po obhajilu

V: Amen.

Sklepni obred

M: Gospod z vami.

L: In s tvojim duhom.

M: Blagoslovi vas vsemogočni Bog, Oče in Sin in Sveti Duh.

L: Amen.

M: Pojdite v miru.

L: Bogu hvala.

Maša na čast sv. Frančišku

Glavna prošnja:
Dobri Oče, po tvoji milosti je sveti Frančišek Asiški postal podoben Jezusu Kristusu v uboštvu in ponižnosti. Naj hodimo po isti poti za tvojim Sinom in se združujemo s teboj v veseli ljubezni. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Prošnja nad darovi:
Sveti Bog, prinašamo ti darove in prosimo, da bi vredno obhajali skrivnost križa, ki se ga je sveti Frančišek tako goreče oklenil. Po Kristusu, našem Gospodu.

Prošnja po obhajilu:
Gospod, naš Bog, prejeli smo svete darove. Naj tako posnemamo dobroto in apostolsko gorečnost svetega Frančiška, da bomo vedno živeli v tvoji ljubezni in se v njej razdajali za zveličanje vseh ljudi. Po Kristusu, našem Gospodu.

Maša na čast sv. Juriju

Glavna prošnja:
Sveti Bog, slavimo tvojo vsemogočnost, ker si dal svetemu mučencu Juriju moč, da je posnemal Jezusa Kristusa v njegovem trpljenju. Prosimo te, naj nam rad pomaga v naši slabosti. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Prošnja nad darovi:
Gospod Bog, na god svetega mučenca Jurija opravljamo tvojemu veličastvu spravno in hvalno daritev. Sprejmi jo, odpusti nam grehe in nas pripelji k sebi, kjer se ti bomo večno zahvaljevali. Po Kristusu, našem Gospodu.

Prošnja po obhajilu:
Nebeški Oče, na današnji god (spomin) svetega Jurija smo v veselju prejeli tvoje darove. S to nebeško gostijo oznanjamo smrt tvojega Sina, naj bomo vredni živeti z mučenci v njegovi slavi, kjer s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Maša na čast sv. Pavlu:

Glavna mašna prošnja:
O Bog, ves svet poučuješ z naukom svetega apostola Pavla. Njegov god (spomin) naj nas spodbuja, da bomo tudi mi po njegovem zgledu v svetu priče tvoje resnice. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Prošnja nad darovi:
Bog, oče vseh ljudi, ko opravljamo božjo službo, naj nas napolni Sveti Duh s tisto lučjo vere, ki je svetega apostola Pavla razsvetljevala pri širjenju tvoje slave. Po Kristusu, našem Gospodu.

Prošnja po obhajilu:
Gospod, naš Bog, zakrament, ki smo ga prejeli, naj veča v nas gorečo ljubezen, ki je tako razvnemala apostola Pavla, da je mogel skrbeti za vse Cerkve. Po Kristusu, našem Gospodu.

Maša na čast bl. Antonu Martinu Slomšku

Glavna prošnja
O Bog, vir vse svetosti,
tvoj služabnik Anton Martin
se je v gorečnosti za apostolsko službo
popolnoma izročil tvoji volji.
Kot apostol in učitelj krščanske vere in omike
je spodbujal vse ljudi k edinosti
in življenju po evangeliju.

Pomagaj nam, da bomo po njegovi priprošnji
rasli v milosti in ti služili v pravičnosti in svetosti.
Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Prošnja nad darovi
Gospod, naš Bog,
poglej na te darove, ki ti jih prinašamo na praznik
blaženega škofa Antona Martina.
Z njimi posveti tudi naša srca, da ti bomo vredno služili.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Prošnja po obhajilu
Gospod Bog,
okrepčal si nas s svetim zakramentom, ki ga je
blaženi škof Anton Martin tako goreče in pogosto priporočal.
Prosimo te, naj se tudi mi, ki uživamo kruh življenja,
nekoč veselimo pri tebi v večni domovini.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Skavtske drže med mašo

Maša je poseben način povezanosti z Bogom in med seboj. To povezanost in sodelovanje želimo izraziti tudi z držami telesa. Bolj kakor zunanje poenotenje drž je pomembno, da vemo, kaj drže izražajo.

Prekrižani roki na prsih (leva roka položena na desni komolec, nato desna na levi komolec, brez »spodvijanja«) izražata zbranost in zaznamovanost s križem, obenem pa pripravljenost, da se v vsakem trenutku lahko razpreta, se ponudita v pomoč, sprejemanje, objem. Ta drža velja kot osnovna molitvena drža za skavte.

Roki spuščeni ob telesu izražata predanost, poslušnost, notranjo sproščenost. Najpogosteje jo uporabljamo ob poslušanju evangelija in molitvi Očenaša.

Dvignjeni roki v višini glave z dlanmi obrnjenimi navzgor izražata slavljenje, zahvaljevanje, veselje in obenem prošnjo ter pripravljenost na sprejemanje darov od zgoraj, od Boga. Lahko se uporablja pri molitvi Očenaša in petju.

Sklenjeni roki s prepletenimi prsti in dvignjeni k prsim izražata trdno odločenost in prizadevanje za uresničitev tistega, kar molim, obljubljam, izboljšujem. Lahko se uporablja pri kesanju.

Viteški poklek (z desnim kolenom pokleknemo k levi peti, telo je vzravnano, na levo koleno položimo najprej levo dlan, preko nje pa še desno) izraža spoštljivo in pokončno predanost; v smislu ne komurkoli, ampak tistemu, ki ga cenim, spoštujem, ki je vreden, da mu služim. Pri maši se

lahko uporablja med povzdigovanjem in tudi pri prejemu svetega obhajila.

Pokončna stoja izraža spoštovanje in pripravljenost narediti korak k uresničitvi slišanega. Uporablja se pri slovesnem nagovoru, poslušanju evangelija, molitvah in sprejemanju poslanstva.

Sedenje (s pokrčenimi in objetimi koleni ali prekrižanimi nogami »po turško«) izraža učljivost, sprejemanje pa tudi počivanje in nabiranje moči za nadaljnje naloge.

Teh drž skavti nikakor ne uporabljamo zato, da bi nas ljudje bolj opazili, temveč naj naše kretnje prihajajo iz srca z željo, da bi se z Bogom še tesneje povezali tudi preko občutja telesa.

Blagoslovi

Blagoslavljati druge ljudi je dobra stvar. Če na primer vidiš vozeči se vlak, prosi za božji blagoslov za vse ljudi, ki sedijo v njem.

(Robert Baden-Powell)

Blagoslov vode

(1)
Molimo.
Gospod, naš Bog, vodo si ustvaril,
da dela zemljo rodovitno, nas pa poživlja in očiščuje.
Podeli milostno vsem, ki se bodo s to vodo kropili
in po njej prejeli tvoj sveti blagoslov,
da bodo rešeni vsakega zla in polni tvoje milosti.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(2)
Molimo.
Vsemogočni Bog, telo in dušo smo prejeli od tebe,
ki si začetnik in vir vsega življenja.
Prosimo te, blago + slovi to vodo.
Po tvoji dobroti naj nas varuje zla in
naj nam dotekajo studenci žive vode
za večno življenje.
Ki si in nas varuješ vekomaj. Amen.

Blagoslov rutk na dan obljub

(1)
Dobri Bog!
Prosimo te, blago + slovi te skavtske rutke,
ki jih bodo *(naši; ime stega)* skavti in skavtinje nosili v znamenje

pripadnosti veliki skavtski družini.
Daj jim, da jih bodo nosili s ponosom in veseljem
in da bodo resnično izvrševali to, kar danes obljubljajo.
Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

(2)
Nebeški Oče, ti poznaš srca vseh ljudi, te sestre skavtinje in bratje skavti želijo danes dati obljubo in od danes naprej nositi skavtsko rutko kot znamenje pripadnosti svetovni skavtski družini in stegu *(ime)*. Pomagaj jim, da bodo vztrajno molili, v bratski skupnosti in izvrševanju dobrih del. Skavtski zakoni naj jim bodo spodbuda, bratje in sestre pa opora, da bodo nekoč s sv. Jurijem in vsemi svetniki oblekli pisano oblačilo nebeške barve.

Blago + slovi te rutke, tiste, ki jih bodo nosili in njihova hrepenenja ter jim pomagaj, da bodo uporabni kakor tkanina in z ljubeznijo ogrinjali tvoje stvarstvo in vse ljudi. Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

(3)
Dragi Bog, blago + slovi te kožuščke kot vidno znamenje volčje obljube. Daj, da si bodo volčiči in volkuljice, ki jih bodo nosili, kar najbolje prizadevali za svoje poboljšanje, prijateljski odnos do drugih in da bi živeli v veselju in poštenosti.

Zahvaljujemo se za te skavte, ki so sprejeli ta izziv in se pridružili veliki skavtski družini. Prosimo te zanje in za njihove voditelje, naj jim bodo svetel zgled na njihovi skavtski poti.

Vse to te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov rožnega venčka (na rutki)

Skavt je nekdo, ki moli. Ima odnos z Bogom. V Marijinem letu 1988 so katoliški skavti prišli do odločitve, da bo vsak skavt vsak dan, ob kateri koli uri dneva, molil desetko rožnega venca. Tako bodo naše skavtske dejavnosti podprte

z nenehno molitvijo. Temu rečemo tudi Baskovski rožni venec, pri nas bolj poznan kot Živi rožni venec.

To je pravi skavtski podvig. S tem rožni venček na rutki ni samo obroček ali amulet, ampak je podobno kot kompasova igla v skavtskem znaku, znak Marije – morske zvezde, se pravi zvezde vodnice. Marija je tista, ki kaže pravo smer na poti življenja. Če se ozreš k Mariji, boš v vsakem trenutku življenja našel pravo pot. Si upaš vstopiti v skavtsko pustolovščino z desetko rožnega venca? Boš z njo svoje skavtstvo – svojo rutko in vse brate in sestre izročal varstvu nje, ki je mati velikega Duha, Jezusa?

Računamo nate, da izvršiš svoje krščansko poslanstvo pošteno. Naj bo tudi molitev iskrena, vesela, zavzeta in navdušena pustolovščina.

Molimo.
Jezus, naš brat,
verujemo, da si se učlovečil po Devici Mariji
kakor je oznanil angel.
Prosimo te, blago + slovi te rožne venčke
in vse, ki jih bodo nosili.
Daj, da bi se radi v molitvi pogovarjali s teboj
ter rasli v veri, upanju in ljubezni,
Zdaj in vekomaj. Amen.

Blagoslov vodnikov in vodnic

O Bog, človeku si zaupal skrb za naravo in sočloveka. Te naše brate in sestre postavljamo v službo vodnikov in vodnic. Daj, da bodo pravični, nepristranski in pozorni do šibkejših. Svojim bratom in sestram naj bodo zgled v izpolnjevanju dolžnosti do Boga, bližnjega in sebe. Blago + slovi te naše izbrane vodnike in vodnice po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov skavtske zastave

Molimo.
Bog, naš Oče, od tebe so vse dobrine, od tebe je vse, kar smo in kar imamo. Blago + slovi, prosimo, to skavtsko zastavo. Pogled nanjo naj nam obudi spomin, da smo pri svoji časti obljubili, da bomo z božjo pomočjo vestno služili Bogu in domovini, pomagali svojemu bližnjemu, izpolnjevali skavtske zakone ter okrepi v nas ljubezen in ponos, da pripadamo veliki skavtski družini, v kateri si prizadevamo za odkritosrčnost, požrtvovalnost in čistost. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov slovenske zastave

Molimo.
Bog, naš Oče, od tebe so vse dobrine, od tebe je vse, kar smo in kar imamo. Blago + slovi, prosimo to zastavo in nas nauči, da bomo v tvojih darovih gledali tvojo neskončno ljubezen. Pogled nanjo naj nam vedno okrepi ljubezen do naše domovine, Republike Slovenije, in utrdi ponos, da smo pošteni državljani v deželi blagostanja, pravičnosti in spoštovanja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov evropske zastave

Molimo.
Dobri Jezus, hotel si, da smo vsi ljudje eno, kakor sta ti in Oče eno. Blago + slovi to evropsko zastavo, ki nosi dvanajst zvezd, znamenje tvoje Matere Marije, ki nam naj bo tudi znamenje povezanosti med narodi in ljudmi. Po Marijini priprošnji nam daj, da ne bomo nikoli pozabili, da smo poklicani k ustvarjanju boljšega sveta. Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Blagoslov tabornega prostora

(1)
Blagoslov začnemo pri vhodu.

Uvod: Jn 10, 1-10

Molimo.
Gospod Jezus, ti si se predstavi kot vrata
in si nas povabil, naj skozi tebe vstopamo.
Blago + slovi naš vhod.
Naj bo kraj, kjer se bodo naši obiskovalci počutili dobrodošle,
naj bo prostor, kjer bomo z veseljem sprejemali prijatelje.
Vsem skavtinjam in skavtom nakloni milost,
da bomo na tem taboru živeli brez napuha in sovraštva,
povezani in zavzeti v sodelovanju.
Naj bodo naše molitve usmerjene tja,
kamor kaže jambor in naj bomo na tem taborjenju
poslušni tvojim zapovedim in skavtskim zakonom.
Taborni prostor bo tako postal prostor velikodušnosti,
požrtvovalnosti, miru in veselja.
Naj bo prostor odgovornosti do tvojega stvarstva
in gostoljubnosti do vsakega človeka.
Varuj nas pred nesrečami in nezgodami in nam pomagaj,
da si bo vsak prizadeval kar najbolje izpolniti svoje dolžnosti.
To te prosimo Gospod, po Mariji, ki je šotor najvišjega
in Mati skavtinj in skavtov.
Bodi nam Vrata in varno bivališče
na tem taboru in vedno v življenju. Amen

(2)
Molimo.
Nebeški Oče, dobrotno poglej na ta naš tabor,
ki smo ga postavili,
naš začasni dom, in ga blago + slovi.
Usliši prošnjo nas, skavtov,

in nam podeli medsebojno razumevanje,
veselje in srečo na poti življenja,
v teh dneh pa lepo vreme, zdravje in
mnogo lepih skupnih trenutkov.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(3)
Molimo.
Tebe, Boga, dobrega Očeta,
prosimo za ta skavtski tabor in
vso našo skavtsko družino (četo, steg …).
Blago + slovi nas in nas obdari z milostjo,
medsebojno ljubeznijo in vsem dobrim.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov šotorov

Molimo.
Vsemogočni Bog, ki si spremljal Izraelce na poti skozi puščavo in prebival med njimi v shodnem šotoru, prebivaj tudi med nami v naših šotorih. Naj kot naše začasno bivališče postanejo prostor počitka in srečanja, kjer bomo živeli kot ena skavtska družina v razumevanju, skupnem delu in skupnosti. Ki prebivaš med nami in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Blagoslov oltarja

Hvaljen Bog! Sprejel si daritev svojega Sina Kristusa na oltarju križa in z očetovsko ljubeznijo zbiraš svoje ljudstvo pri gospodovi mizi, da bi obhajalo spomin te daritve.
Gospod, poglej in blago + slovi ta oltar, ki smo ga postavili za obhajanje tvojih skrivnosti:
naj bo središče naše hvale in zahvale;
naj bo oltar, na katerem bomo na skrivnosten način darovali Kristusovo daritev;

naj bo miza, na kateri bomo lomili kruh življenja in pili iz keliha edinosti;
naj nam bo studenec, iz katerega nam bo trajno dotekala voda zveličanja.
Tako bomo pristopili h Kristusu, živemu kamnu, in na njem rasli v sveti tempelj ter mu na oltarju srca tebi v slavo darovali prijetno in všečno daritev svetega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov križa

Dragi prijatelji! Križ je znamenje trpljenja in smrti. Po nedoumljivem božjem sklepu je to znamenje trpljenja in smrti postalo znamenje božje ljubezni, saj je na njem umrl sam božji Sin. Prav zaradi njegove smrti je postal križ kristjanom sveto znamenje, ki nam govori o neskončni ljubezni Boga do človeka. Križ, ki ga bomo (na tem tabornem prostoru) blagoslovili, bo ostal med nami. Kazal nam bo pot od velikega petka k veliki noči in nas vabil, da bi tudi mi bili pripravljeni vsak dan znova vzeti svoj križ in ga nositi za Kristusom, v službi bratom in sestram.

Molimo.
Gospod, sveti Oče, hotel si, da je križ tvojega Sina vir vseh blagoslovov in začetek vseh milosti. Blago + slovi ga, vsem, ki smo postavili to znamenje naše vere, pa dobrotno stoj ob strani. Daj, da se bomo na zemlji z vsem srcem pridruževali skrivnosti Kristusovega trpljenja in tako dosegli veselje vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov jambora

Jambor že iz daljave kaže, da se tukaj nahaja skavtski prostor. Je simbol in ponos našega tabora. Hkrati pa kaže proti Njemu, h kateremu se dviga naša molitev.

Molimo.
Gospod, prosimo te, blago + slovi ta jambor in z njim ves taborni prostor.
Njegova višina in mogočnost naj usmerjata naš pogled proti tebi, o Bog, ki si najvišji in vsemogočen.
Njegova trdnost in pokončnost pa naj nas spodbudita, da bomo na tem taboru s pokončno držo spodbujali drug drugega
k vztrajnemu in zvestemu izpolnjevanju skavtskih zakonov.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov ognja

Uvod pred prižiganjem ognja:
Bratje in sestre v skavtstvu! Zbrali smo se k blagoslovu ognja. Ker ogenj s svojo svetlobo preganja temo in s toploto mraz, nas spominja na Boga in njegovo ljubezen. Ker pa ima v sebi moč, da uniči in spremeni vse, kar je gorljivega, je podoba očiščevanja, uničenja, božje sodbe.

Tišina med prižiganjem ognja je namenjena izpraševanju naše vesti. Spomnimo se dogodkov današnjega dne, se zahvalimo za tisto, kar smo ta dan prejeli in nam je žal za tisto, kar ni bilo prav in kar bi lahko naredili in nismo.

(1)
Molimo.
Dobri Bog,
dal si nam svojega Sina,
ki nam je luč v temi.
Prosimo, blago + slovi ta ogenj
in nam podeli gorečnost,
da bomo s svojimi dejanji luč tistim,
ki so v temi.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(2)
Molimo.
Sveti Bog,
v gorečem grmu si razodel svoje veličastvo
in po jezikih, ki so bili kakor plameni,
opozoril na prihod Svetega Duha.
Prosimo, blago + slovi ta ogenj,
da bo znamenje tvoje bližine,
v naših srcih pa prižgi ogenj ljubezni,
ki nikoli ne ugasne.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(3)
Molimo.
Vsemogočni Bog, Oče luči,
po svojem Sinu si prinesel vernikom sijaj svoje slave.
Blago + slovi ta novi ogenj
in daj, da nam ti dnevi skupnega bivanja (na taboru)
tako razvnamejo hrepenenje po tebi,
da se bomo popolnoma prenovili
in prišli v slavo večne luči.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Zavetniki skavtov

Sveti Frančišek Asiški, zavetnik volčičev in volkuljic

(4. oktober)

Sveti Frančišek Asiški se je rodil leta 1181/1182 v mestu Assisiju v Italiji. Njegov oče, Peter Bernardone, je bil bogat trgovec s suknom. Mati Pika Bourlement je bila doma iz Provanse v Franciji. Frančiška so krstili za Janeza, a so ga vsi klicali Francesco – Frančišek. Okrog sebe je rad zbiral fantovsko družbo in razmetaval očetovo bogastvo. Zaradi tega je bil med vrstniki zelo priljubljen.

Frančišek si je zelo želel postati vitez. Viteško čast in slavo si je hotel pridobiti z junaštvi v vojnah, ki jih takrat ni manjkalo. V vojni s Peruggio je postal ujetnik. Po enem letu se je z drugimi ujetniki vrnil domov, kjer je kmalu resno zbolel. Vojskovanja mu še ni bilo dovolj, zato se je udeležil vojne v Apuliji v južni Italiji. Na poti pa je imel skrivnostne sanje, ki so spremenile njegovo mišljenje. Ves se je posvetil molitvi in premišljevanju in vedno bolj je čutil božjo prisotnost. Razmišljal je o človekovi popolni svobodi, o prostosti v Bogu in ga prosil, naj bi že enkrat dosegel to pravo notranjo svobodo. Spoznal je, da je pot do tega življenje po evangeliju in zato se je zavzel za dosledno izpolnjevanje evangelija.

Njegovo življenje se je spremenilo. Pomagal je ubožnim in bolnim. Njegov oče se je kmalu zbal za svoje bogastvo, ker ga je Frančišek tako razdajal, zato je zahteval, naj se Frančišek javno odpove dediščini. V navzočnosti škofa in meščanov se je leta 1206 na trgu pred asiško stolnico odpovedal

vsem pravicam do očetove dediščine. Slekel je celo obleko in jo vrnil očetu z denarjem vred in rekel: »Do zdaj sem Petra Bernardona klical za očeta, sedaj mu vrnem vse, tudi obleko. Zato ne bom več govoril: oče Bernardone, ampak bom po pravici molil: *Oče naš, ki si v nebesih.*«

Ko je Frančišek nekega dne molil v napol razpadli in podrti cerkvici sv. Damijana, je slišal besede: »Frančišek, ali ne vidiš, da se moja hiša podira? Pojdi in jo popravi!« Frančišek je te besede razumel tako, da je začel popravljati cerkev. Popravil je tudi cerkev sv. Marije Angelske, imenovano Porciunkula. V njej je večkrat molil in tu je spoznal, da ga Bog ne pošilja popravljat stavbe iz kamnov, ampak živo božjo hišo, Cerkev iz ljudi, skupnost kristjanov, ki je v tistem času razpadala.

24. februarja, na god sv. Matija leta 1208 je kakor navadno ministriral pri maši v porciunkulski cerkvici. Pri maši je duhovnik bral evangelij, kako je Kristus poslal apostole oznanjat evangelij: »Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: »Nebeško kraljestvo se je približalo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo, ne z dvema suknjama, ne s sandali, ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane.« (Mt 10,6–10). Frančišku so bile te besede kot odkritje, saj je doumel njihov pravi pomen in vsebino. Spoznal je pomen uboštva v osebnem življenju vsakega kristjana, kakor tudi v življenju vse Cerkve. Kristusov apostol mora biti ubog, da ga more Bog napolniti s svojo ljubeznijo; biti mora apostol uboštva. Hotel je živeti v uboštvu, kot je živel Kristus in apostoli.

Po maši je šel takoj iz cerkve, odložil svojo obleko, si oblekel sivorjavo tuniko, to je haljo s kapuco iz trde neobdelane

volne, kakršno so takrat nosili najbolj siromašni ljudje v njegovem kraju, in se opasal z vrvjo. Poln svetega navdušenja je šel v župnijsko cerkev sv. Jurija, kjer je imel svojo prvo pridigo. Govoril je preprosto, a zelo prepričljivo. Potem je hodil okrog in pridigal povsod, kjer so bili ljudje pripravljeni poslušati. Spodbujal jih je k pokori in medsebojni ljubezni. Njegove preproste, iskrene in prisrčne besede so šle ljudem do srca. Imel je srce polno ljubezni, zato je znal vse pomiriti, potolažiti, razveseliti in ohrabriti.

Frančišek se je vedno bolj umikal v samoto. Avgusta, leta 1224, se je, kakor ponavadi, umaknil na goro La Verna, da bi se v samoti čim lepše pripravil na praznik sv. Mihaela. Na tej gori je imel v skalo izdolbeno celico oziroma kapelico. Tu je bil navadno čisto sam, da se je mogel nemoteno posvetiti premišljevanju. Na praznik Povišanja sv. križa (14. septembra) je zjutraj molil in premišljeval trpljenje Križanega in ga želel sodoživeti. Prikazal se mu je križani Kristus. Ko je prikazen začela izginjati, je bila Frančiškova duša polna ljubezni do trpečega Kristusa, na njegovih rokah, nogah in na desni strani pa so se pojavile Kristusove rane, iz katerih je pozneje večkrat tekla kri.

Konec septembra je spet prišel v Assisi in tam nadaljeval svoje trpljenje prav do smrti. Vse trpljenje je prenašal združen z Bogom. Ko je slutil, da se bliža konec njegovega zemeljskega življenja, je skoraj že popolnoma slep zapel svojo Sončno pesem. Ta pesem je vsebina in odmev Frančiškovega življenja.

Ko je Frančišek zaslutil, da je zdaj smrt že res prav blizu, je prosil svoje brate, naj ga prenesejo k Porciunkuli, da bi svoje življenje sklenil tam, kjer se je naselil s svojimi brati in se ves posvetil Bogu in od tam je poslal prve misijonarje po svetu. Tam so se vsako leto ob binkoštih zbirali njegovi bratje iz

vseh krajev. 3. oktobra leta 1226 zvečer so ga na njegovo željo prinesli v porciunkulsko cerkvico in ga položili na gola tla. K sebi je poklical vse brate in jih ljubeče prosil, naj ljubijo Boga, ostanejo zvesti veri in se natančno držijo uboštva. Od njih se je poslovil z besedami: »Zbogom bratje, ostanite v božjem strahu, jaz grem k Očetu, čigar milosti vam priporočam.« Nato je izdihnil, star komaj 44 let.

Papež Gregor IX. je 16. julija 1228, dve leti po njegovi smrti, razglasil Frančiška Asiškega za svetnika in določil, da se njegov god obhaja 4. oktobra. 25. maja 1230 so Frančiškovo truplo prenesli iz cerkve sv. Jurija v cerkev, posvečeno sv. Frančišku Asiškemu, ki so jo postavili v Assisiju.

Sveti Jurij,
mučenec, zavetnik izvidnikov in vodnic

(23. april)

Na dan 23. aprila goduje sv. Jurij, ki ga je Baden-Powell predlagal za zavetnika skavtov. Po njegovem naročilu, naj bi ta dan skavti svečano obnovili skavtsko obljubo ter se poglobili v skavtske zakone, voditelji pa naj bi ponovno prebrali njegovo knjigo *Skavt*. Po zgledu sv. Jurija naj bi se skavti trudili gojiti junaške vrednote, ki naj bi jim bile navdih pri njihovi osebni rasti.

Sv. Jurij je eden izmed najbolj čaščenih svetnikov. Pooseblja ideale srednjeveškega viteza, ki je zaščitnik ubogih in revnih. Iz njegovega življenjepisa je znana legenda, v kateri je rešil deklico pred zmajem. Ta dogodek je v srednjem veku postal prispodoba boja dobrega proti zlu.

Sv. Jurij je pogosto upodobljen kot vitez na konju, ki junaško vihti svoj meč, da bi ubil zmaja. Bi-Pi svetuje svojim skavtom, naj si za zgled ne vzamejo osebnosti svetnika kot

takega, ampak naj se zgledujejo po njegovih vrlinah. Sv. Jurij se je namreč s srčnostjo in zaupanjem odločil pomagati bližnjemu in se mu popolnoma dati na razpolago.

Vrline svetega viteza najdemo v skavtski obljubi, ki nas vzpodbuja, da bi živeli svoje življenje v služenju Bogu in bližnjemu, nam naroča delati dobra dela in pomagati ljudem v težavah. Lik sv. Jurija je simbolična figura, v kateri vsak skavt lahko vidi, da tudi sam zmore živeti veliko dogodivščino božjih otrok, zvestih in pripravljenih na razne preizkušnje in vsak skavt bi moral poznati zgodbo njihovega zavetnika.

Omenjeni svetnik je dokaz, da so za velika dejanja bolj kot orožje pomembni pogum, odločnost in vera v Boga. Njegova zmaga nad zmajem simbolizira zmago proti zlu – proti zmaju skušnjav in težav, ki jih vsak človek srečuje v vsakdanjem življenju. To je boj, ki ga mora vsak človek bojevati, če želi zvesto slediti Jezusu Kristusu. Sv. Jurij je zvest, ker razume, da je življenje lepo in smiselno, če se ga daruje. Zaradi vere je preganjan in mučen, noče se podrediti zlu in sprejme obglavljenje ter je pripravljen sprejeti božjo voljo. S tem svojim mučeništvom nam ponuja zgled moči vere v Kristusa v vseh okoliščinah. Sv. Jurija moramo videti kot zgled, ki nam je blizu s tem, ko iščemo vzporednice njegovega življenja z našim. Svetost namreč ni stvar izbranih posameznikov, temveč smo k svetosti poklicani prav vsi. Svetnik je tisti, ki odgovarja na božji klic – ta klic je poslanstvo vseh, je cilj, za katerim moramo vsi stremeti, je cilj, za katerega se splača živeti.

O življenju sv. Jurija ni veliko znanega, zagotovo se ve, da je bil kristjan, ki je bil mučen pod Konstantinom, izvira pa verjetno iz mesta Lydda (Diospolis v Palestini). Po antičnih virih naj bi bil iz Kapadokije, legenda pa pripoveduje, da se je rodil v aristokratski družini, okrog leta 280. Preselil naj

bi se v Palestino, kjer je pri 17 letih vstopil v Dioklecijanovo vojsko, v kateri je kmalu postal znan zaradi svojega poguma. Njegova hrabrost ga je povzdignila, da je postal osebni stražar cesarja Dioklecijana.

Prerokovano mu je bilo obdobje sedmih let velikih muk in preizkušenj. Med preganjanjem pod cesarjem Dioklecijanom je bil večkrat zaprt in mučen. Ker se ni uklonil oblasti je bil leta 303 mučen in obglavljen.

Njegov grob v Lyddi je že v 4. stol. postal romarsko svetišče, njegovo čaščenje pa se je širilo po vsem vzhodu. Sv. Jurij je zavetnik revnih ter pooseblja ideale krščanskega srednjeveškega viteza. Njegov kult kot zavetnika vseh vitezov se je razširil v obdobju križarskih vojn; takrat pa se je rodila tudi legenda o tem svetniku, ki je ubil zmaja.

Ko je bil Jurij še v vojaški službi pri Dioklecijanu, je nekega dne obiskal mesto Selem. V močvirju blizu Selema je živel zmaj, ki je vsak dan zahteval človeško življenje. Žrtev so prebivalci tega mesta izbrali naključno in tistega dne, ko se je v Salemu nahajal Jurij, je prišla na vrsto kraljeva hči Kleolinda. Jurij se je odločil, da bo ubranil življenje princese ter se podal v boj z zmajem, ki ga je na koncu ubil.

Dogodek, ko Jurij ubije zmaja in osvobodi princeso, je zgodba, ki ga približa drugim slavnim junakom, ki so se borili proti pošastim. Jurijeva zgodba je še dodatno širila njegov kult in svetnik je kmalu postal zelo slaven na zahodu ter na vsem bizantinskem vzhodu, kot največji zgled mučenca in zmagovalca. Zelo hitro je postal eden najbolj čaščenih svetnikov krščanskem svetu.

Zakaj je Baden Powell izbral sv. Jurija za zavetnika skavtov?

Mnogi so Bi-Piju očitali, da želi britanskega svetnika vsiliti vsem narodom, vendar je on obtožbe odklonil, »ker sv.

Jurij ni bil izbran, ker je zavetnik Anglije, ampak ker je bil zavetnik vitezov cele Evrope«. Tako je govoril Bi-Pi na Jamboreeju, oktobra 1921, obenem pa je še dodal, da noče »v mladih generacijah razvijati patriotskega duha, vendar kljub temu obstaja možnost, da bi ga postavljali za idol. Naš cilj se je dvigniti nad meje med državami, skupinami in socialnimi sloji. Želimo, da bi bili ljudje naslednje generacije bolj odprti in bi si bili med seboj bratje, bili bi otroci istega Očeta ne glede na njihovo veroizpoved, barvo kože, državo ali kasto. Dokler dejansko ne bomo živeli tega bratstva, nismo kristjani in naš kult svetnika je zaman. Kako se mora Bog smejati v nebesih, ko posluša naša nepomembna prerekanja, ko se ljudje prepirajo zaradi verskih, političnih, patriotskih in socialnih prepričanj in ne živijo bratstva v eni sami človeški družini! Na srečo imajo kvalitete Jurija isti pomen v deželah, kjer ni krščanske veroizpovedi, zato ker lahko vsi v njegovi figuri vidijo poosebitev poguma, odpovedi in odločnosti, da bo premagal zlo in težave.«

Bi-Pi je sv. Jurija za zgled postavil tudi, ker predstavlja štiri glavne točke otrokovega osebnega razvoja (Bi-Pi to poimenuje kar skavtski totem). Te točke so:

– pogum, odpoved, odločnost;
– zdravje in fizična moč ter trud;
– ročna spretnost;
– služenje bližnjemu.

V deželah, kjer je Jurij čaščen, so čaščeni tudi junaki, ki poosebljajo iste vrline. Bi-Pi je na Jamboreeju, aprila 1922, dejal: »Zelo me je ganilo, ko sem prejšnje leto v nekem hindujskem templju videl podobo, ki je bila identična upodobitvi sv. Jurija; bil je vitez, ki je v rokah imel meč in se je boril s strašno pošastjo … Svetnik zakriči svoj bojni klic in s tem vzpodbudi mlade, da mu sledijo v boj in da vsak prime

svoje orožje ter se posluži vsega, kar je na razpolago, da bi junaško premagal zmaja zla in skušnjave. Če ima to dejanje cilj pomagati bližnjemu, je to dejanje zelo plemenito, ker to pomeni dati svoj pogum, sposobnosti za nesebičen cilj.«

Sveti Pavel, apostol, zavetnik popotnikov in popotnic

(29. junij)

Apostol Pavel se je rodil v Tarzu v bogati judovski družini, kjer je njegov oče dosegel kot premožen obrtnik rimsko državljanstvo. Savel (tako se je imenoval kot Jud) je bil že od zgodnje mladosti gorečnik za Mojzesovo postavo. Spolnjeval jo je do pičice natančno in zvesto v duhu farizejske šole. Sam pravi, da se je učil pri »Gamalielovih nogah«. Gamaliel je bil slavni farizejski učitelj (rabi). Savel se je zvesto držal Boga in je mislil, da je Bogu služil tudi takrat, ko je kristjane preganjal. Pooblaščen s pismi velikega duhovnika, je odšel v Damask, da bi polovil kristjane in jih pripeljal v Jeruzalem. Tam naj bi jih pobili, kakor so diakona Štefana. Morda je prav kamnanje sv. Štefana, pri katerem je bil Savel navzoč in ga je odobraval, gnalo Savla k nagli odločitvi, da uniči vse, ki »bogokletno govore zoper Mojzesa in Boga«. Ljudi s tako »zaslepljenostjo«, kakor jo je Savel opazil pri diakonu Štefanu, ni mogoče prepričati, treba jih je iztrebiti iz vrst izvoljenega ljudstva. Savel je celo slišal, da je Štefan odpustil morilcem in molil zanje. Lahko da je takrat v njegovi duši že vstal prvi dvom: kaj, če to družbo, ki priznava Jezusa za Mesija, podpira Bog sam in ji daje tako duhovno silo? Savlova pot v Damask je bila odločilna preizkušnja, koliko velja svarilo Savlovega učitelja, rabija Gamaliela*: »Ne dotikajte se teh ljudi in pustite jih; zakaj če je ta načrt ali to delo človeško, bo razpadlo; če pa je od Boga, jih ne boste mogli uničiti – da bi se kdaj ne izkazalo, da se borite proti Bogu.«* (Apd 5,38–39).

Ob odhodu iz Jeruzalema je bil Savel še prepričan, da so kristjani bogokletniki, ko je prišel v Damask, pa je že vedel, da so kristjani častilci edinega živega Boga. Nadel si je ime Pavel, po latinsko *Paulus,* kar pomeni majhen. S tem je želel ponižno povedati, da se čuti najmanjšega med apostoli.

Pavlova spreobrnitev je za Jezusovim vstajenjem eden največjih dogodkov krščanske zgodovine. Na poti iz Jeruzalema v Damask se mu je namreč prikazal Jezus. Apotolska dela v 9 poglavju pripovedujejo: *Med potjo, ko se je bližal Damasku, pa ga je nenadoma obsijala luč z neba. Padel je na tla in zaslišal glas, ki mu je rekel: »Savel, Savel! Zakaj me preganjaš?« Rekel je: »Kdo si, Gospod?« Glas pa je odgovoril: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. Zdaj pa vstani in pojdi v mesto in izvedel boš, kaj moraš storiti!« Možje, ki so potovali z njim, so obstali brez besed; slišali so glas, videli pa niso nikogar. Savel se je dvignil s tal. Toda čeprav je odprl oči, ni nič videl. Prijeli so ga za roko in peljali v Damask. Tri dni ni nič videl in ni ne jedel ne pil.*

Pavel ni postal le kristjan, ampak eden izmed najbolj gorečih oznanjevalcev veselega sporočila. Postal je apostol narodov in največji misijonar vseh časov. Oborožen z znanjem Svetega pisma in judovskih postav ter poklican k veri v Jezusa Kristusa je, šibak in bolehen na telesu, bil silen po duhu in volji in z vsem srcem oznanjal evangelij po Mali Aziji (današnji Turčiji), Grčiji in v Rimu. Na svojih treh misijonskih potovanjih je obšel skoraj ves tedaj znani svet. Povsod je šel v središče dežele, v glavna mesta in tam oznanjal Kristusov nauk, ki se je od tam nato razrastel po vsej deželi. Najprej je vedno poskusil pri svojih rojakih, Judih, kjer je skoraj povsod slabo naletel. Potem se je obrnil k poganom. Kar 13 njegovih pisem je uvrščenih med knjige Svetega pisma Nove zaveze. V njih sv. Pavel na čudovit način oznanja evangelij, njegova teologija pa je še danes vir našega razmišljanja o Bogu. V njegovih apostolskih pismih najdemo

veliko čudovitih odlomkov, ob katerih še danes lahko začutimo globino in navdih za naše življenje. Spomnimo se samo odlomka iz pisma Korinčanom, kjer sv. Pavel zapoje čudovit hvalospev ljubezni, ki ga je silila, da je oznanjal:

»Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem postal brneč bron ali zveneče cimbale. In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.

Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine. Preroštva bodo prenehala, jeziki bodo umolknili, spoznanje bo prešlo, kajti le delno spoznavamo in delno prerokujemo. Ko pa pride popolno, bo to, kar je delno, prenehalo. Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega. Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan. Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.« (1 Kor 13).

Na svojih apostolskih potih je moral sv. Pavel veliko pretrpeti. Najbolj pa je poveličal svojega Gospoda s smrtjo. Za cesarja Nerona, najbrž leta 67, so ga obglavili isti dan kakor apostola Petra. Nad njegovim grobom v Rimu stoji veličastna bazilika »sv. Pavla izven obzidja«. V pričakovanju smrti piše učencu Timoteju: *»Dober boj sem izbojeval, tek dokončal in vero ohranil. Odslej je namreč zame pripravljen venec pravice, ki mi ga bo dal tisti dan Gospod«.*

Sv. Pavel je kot misijonar, ki je potoval zato, da oznanja evangelij, zavetnik popotnikov in popotnic. Njegova pot je vzgled vsakemu izmed nas, da mora tudi naša pot imeti cilj, ki je v Bogu, cilj, ki ga je oznanjal tudi sv. Pavel: »*Prizadevajte si, da boste imeli ljubezen!*«

Blaženi Marcel Callo, mučenec, prvi blaženi izmed skavtov

(19. marec)

Marcel Callo je bil rojen 6. decembra 1921 v mestu Rennes v Franciji v družini z devetimi otroki. S 13 leti je postal tiskarski vajenec. Skavt je bil od leta 1933, kasneje, ko se je zaposlil, pa je postal tudi član društva Joc (mladi krščanski delavci). Imel je izvrsten smisel za humor, rad pa je imel tudi šport, kot je rokoborba, nogomet ali namizni tenis. »Bil je mlad in v sebi je imel izkušnjo moderne laiške Cerkve v dveh različnih mladinskih gibanjih. Bil je usposobljen in zavzet za služenje mladim« (papež Janez Pavel II.).

Ko je imel 20 let, se je zaljubil v Margerito Derniaux. Kljub nagovarjanju sodelavcev, je Marcel ostal spoštljiv do Margerite. Večkrat je dejal, da se ne misli igrati s srcem ženske, ker je njegova ljubezen čista in plemenita. Če je čakal do 20 leta starosti, da je našel pravo dekle, je to samo zato, ker je želel najti pravo ljubezen. Dejal je: »Potrebno je najprej obvladati svoje srce, preden ga podariš drugemu!« Po letu in pol sta se Marcel in Margerita zaročila. Skupaj sta tudi molila ter redno obiskovala sv. mašo in prejemala sv. obhajilo.

8. marca 1943 je II. svetovna vojna zajela tudi zahodno Francijo in z njo mesto Rennes. Sestra Madeleine je bila ubita v bombandiranju, Marcel, zelo mlad, star komaj 22 let pa je moral na prisilno delo, drugače bi nemški vojaki aretirali tudi njegovo družino. Delal je v tovarni orožja. Po

treh mesecih odsotnosti od svoje družine in neudeležbe pri sv. maši, je Marcel postal zelo potrt. A kmalu je izvedel za ilegalne maše, ki jih je imel nek duhovnik, prav tako v ujetništvu. Ko se jih je udeleževal, je spoznal, da potrtost in neaktivnost nista prava pot. Ohraniti bi moral čut za bližnjega in pomagati prijateljem in kmalu se je vrnilo veselje v njegovo življenje.

Od tedaj naprej je Marcel skrbel za svoje deportirane prijatelje. Organiziral je skupino krščanskih delavcev, ki so skupaj igrali karte ali nogomet. Hkrati je organiziral gledališko skupino. Za svoje francoske prijatelje je pripravil sv. mašo, ki so jo obhajali v svojem domačem jeziku. Kmalu so Nemci opazili njegove aktivnosti in ga, 19. aprila 1944 leta, aretirali, češ: »Monsieur je preveč katoliški!«

Po zaslišavanju je Marcel priznal svoje katoliške aktivnosti in zaprli so ga v zapor Gotha, kjer je še vedno na skrivaj prejemal sv. obhajilo. Kasneje so ga deportirali v koncentracijsko taborišče Mathausen. Trpel je za različnimi boleznimi, kot so bronhitis, podhranjenost, griža, vročina in splošna oslabelost. Nikoli se ni pritoževal. Kljub slabosti je opogumljal tovariše z besedami: »V molitvi bomo našli svojo moč!« Umrl je na praznik sv. Jožefa, 19. marca 1945, točno dve leti po tem, ko je zapustil dom.

Znane so besede bl. Marcela Calla: »Slediti je treba zgledu Jezusa Kristusa, ki je daroval svoje življenje. Tako nas je naučil, da je treba »biti pripravljen«, pa naj stane, kar hoče, izpolniti svojo dolžnost do drugih. Odhajam kot misijonar na pomoč drugim, da bi zdržali. B. P.« Značilno je, da je s seboj v ujetništvo vzel skavtski križec in našitek. Skavtska obljuba, služiti Bogu in s tem biti priča evangelija v svetu, ga je pripeljala do tega, da je kljub nevarnosti ostal zvest Bogu in prijateljem. Odgovornost do Boga, bližnjega in

sebe, ki jo je izrazil z obljubo v stegu Remmes 5, je pogumno uresničeval.

V nedeljo, 4. 10. 1987, ko so škofje imeli v Rimu sinodo o poslanstvu laikov, je bil Marcel Callo razglašen za blaženega. Bl. Marcel Callo je umrl star 24 let, 19. marca 1945, v taborišču Mauthausen, komaj mesec in pol pred kapitulacijo nacistične Nemčije, ki ima na vesti milijone grobov in na desetine mučencev. Med njimi 15 tisoč nedolžnih židovskih otrok v koncentracijskem taborišču Terezin.

Z razglasitvijo za blaženega je Marcelovo življenje postalo zgled za vesoljno Cerkev. Janez Pavel II. ga je razglasil kot zgled poguma in zastonjskosti v služenju. Gre za pričo evangelija, ki je ponižno izpolnil svoje laiško poslanstvo, do zadnjega diha, v najbolj krutih dneh 20. stoletja. Njegova razglasitev za blaženega je vabilo in razlaga, kako naj kristjani živimo v sodobnem svetu.

Za nas, skavte, je bl. Marcel Callo zgled poguma in služenja bližnjim. Povabljeni smo, da se mu kot prvemu blaženemu med skavti priporočamo, naj pri Bogu posreduje za nas in da mu sledimo. Nam skavtom, tako kot drugi svetniki, kliče, da ni dovolj, če si dober. Treba je biti svet.

Spraševanje vesti

Pred spraševanjem vesti:

– Pred spraševanje vesti se umiri. Zavedaj se, da se srečuješ sam s seboj in da bodo sadovi odvisni tudi od tvoje iskrenosti. Drugo, česar se zavedaj, je, da v tem trenutku nisi sam. Bog je s teboj, zato ga s svojimi besedami poprosi za odprtost pri srečevanju s seboj in za pogum pri sprejemanju sklepov. Zelo primerna je tudi kakšna molitev k Svetemu Duhu.
– Pred spraševanjem vesti lahko prebereš kakšen odlomek iz Svetega pisma. Posebej so primerni odlomki iz evangelijev, kjer so opisana srečevanja oseb s Kristusom. Pri prebiranju bodi posebej pozoren na to, kaj se je dogajalo in na koncu zgodilo s temi osebami.

Spraševanje vesti I.:

1. Skavt je vreden zaupanja.

Če rečeš, da boš nekaj naredil, se potrudi, da boš to tudi res naredil. Če boš obljubo izpolnil, bodo ljudje zaupali tvojim besedam. Ko bodo drugi vedeli, da ti lahko zaupajo, ti bodo zaupali pomembne stvari in večje odgovornosti. Zavedaj pa se, da če izgubiš zaupanje, ga zelo težko znova pridobiš.

- Ali sem vreden zaupanja?

2. Skavt je zvest.

Zvestoba pomeni izbrati nekaj in se tega držati. Skavt bi moral biti zvest svoji družini, prijateljem, Bogu, Cerkvi,

šoli, skavtski skupini in domovini. Se je pa včasih zelo težko potruditi biti zvest.

- Ali sem zvest družini, prijateljem, Bogu, Cerkvi, šoli, skavtski skupini in domovini?

3. Skavt je prijateljski in skrben.

Skavt ima veliko prijateljev. Nekatere vidi samo občasno, nekatere pogosteje, z nekaterimi pa je zares dober prijatelj. Skavt se mora ob tem, ko išče prijatelja, zavedati, kaj prijatelj zares potrebuje in ne, kaj on hoče. Skavt misli prej na druge kakor sam nase in jim pomaga, še preden ga prosijo za pomoč. Bi-Pi je bil prepričan, da najlaže srečo najlaže najdeš tako, da poskušaš druge osrečiti.

- Kako izbiram prijatelje in kakšen odnos imam do njih?
- Ali v prijateljstvu iščem koristi samo zase ali pa se trudim pomagati in stati ob strani prijatelju?

4. Skavt pripada svetovni skavtski družini.

Po svetu je na milijone skavtov in skavtinj. Lahko jih je prepoznati po skavtskem kroju, našitkih ali rokovanju z levico. Skavtstvo je gibanje, ki seže v vse kotičke sveta.

- Sem ponosen, da sem skavt?
- Ali živim tako, da sem v ponos skavtskemu gibanju ali pa s svojimi dejanji skavtsvo sramotim?

5. Skavt je pogumen v težavah.

Včasih se zgodi, da se znajdemo v težavah. Pogumni niso samo tisti, ki gredo v vojno ali ki delajo v reševalnih službah, so gasilci, policisti … Skavt lahko pokaže pravi pogum tako, da ne obupa, ko se pojavijo težave, ampak se sooči s svojimi odgovornostmi in vztraja naprej.

- Ali znam v težavah vztrajati in se pogumno soočam s svojimi nalogami in odgovornostmi?

6. Skavt dobro uporablja svoj čas.

Čas je najbolj vredna stvar, ki jo imam. Zelo pomembno je, kako izkoriščam svoj čas. Skavt mora načrtovati, kako bo uporabil svoj čas. Predvsem pa mora biti pazljiv, da ne bo razmetaval svojega časa za nepomembne, morda celo neumne in slabe dejavnosti.

- Kako uporabljam svoj čas?

7. Skavt pazi na svoje stvari in na lastnino drugih.

Skavt mora poskrbeti za svoje stvari in za lastnino drugih. To pomeni tudi, da mora stvari prav uporabljati, nanje paziti in biti pazljiv, da se ne uničijo ali izgubijo. Skavt ni navezan ne na denar ne na stvari, v njih vidi sredstva in orodje, s katerimi lahko učinkovito opravi svoje naloge. Skavt uporablja in pazi na lastnino drugih tako kot na svoje lastne stvari, po uporabi pa izposojene stvari vedno vrne oziroma pusti za seboj vse tako, kot je dobil.

- Kako skrbim za svojo lastnino in za lastnino drugih?
- Kakšen odnos imam do stvari in denarja? Sem preveč navezan na svojo lastnino?

8. Skavt spoštuje sebe, druge in Boga.

Samospoštovanje je cilj, h kateremu skavt nenehno teži. Z odraščanjem mora rasti samozavest, iz katere izhaja predanost odgovornostim, sprejemanje izzivov in dobra dela. To se odraža tudi v spoštovanju drugih, njihovih pogledov na svet in navad. Skavt spoštuje mnenje drugega in ga je pripravljen poslušati tudi takrat, ko se z njim ne strinja. Spoštovati Boga pa pomeni, zavedati se, kaj vse mi je Bog podaril: življenje, sposobnosti, svet okoli mene, naravo … Skavt Boga spoštuje

tako, da mu ostane zvest v vseh okoliščinah, tudi takrat, ko to ni popularno ali moderno, in da živi po božjih zapovedih.

- Spoštujem sam sebe, se imam rad in me tega ni strah pokazati?
- Kakšen je moj odnos do drugih, jih spoštujem in se do njih tako tudi obnašam?
- Spoštujem Boga in živim zvesto po Njegovih zapovedih?

Spraševanje vesti II.:

To spraševanje vesti je primerno predvsem za odrasle skavte, voditelje, člane bratovščin … Sestavili so ga udeleženci duhovih vaj leta 2004 v Kančevcih.

Če boš uporabljal naslednja vprašanja za svoje spraševanje vesti pogosto, je primerneje, da si za posamezno spraševanje vesti izbereš le enega ali nekaj skavtskih zakonov.

1. *skavtski zakon: Skavt si šteje v čast, da si pridobi zaupanje.*

- Kaj sta zame čast in zaupanje?
- Ali vedno govorim resnico? Jo kdaj prikrivam, olepšam ali zamolčim?
- Ali vestno spolnjujem naloge, ki so mi naložene?
- Ali odgovorno pristopam k zadanim ciljem? Si zastavljam realne cilje?
- Kako se obnašam do drugih? Jim želim slabo, jih obrekujem, opravljam?
- Ali se znam vživeti v stisko drugega človeka, mu ponuditi pomoč?
- Sem vreden zaupanja?

2. *skavtski zakon: Skavt je zvest Bogu in domovini.*

- Kdo je zame Bog? Kakšna je moja molitev? Ali je moja molitev srečevanje z Bogom?

- Kako je z mojim obhajanjem zakramentov (sv. maša, obhajilo, spoved, …)
- Kako negujem zvestobo dekletu, fantu, sozakoncu oziroma samskosti?
- Kakšno je moje mesto v moji domači župniji?
- Kaj sem naredil v zadnjem času za svoje versko izobraževanje?
- Znam spoštovati naravo, domovino, državo?
- Znam vse vrednote posredovati prijateljem, otrokom, …?
- Ali znam biti zvest tudi samemu sebi, svojim obljubam, svojim idealom?

3. skavtski zakon: Skavt pomaga bližnjemu in vsak dan naredi vsaj eno dobro delo.

- Koliko sem občutljiv za stisko svojega bližnjega? Sem jo morda hote ali nehote prezrl?
- Sem opustil priložnost, da bi bližnjemu pomagal?
- Sem pomagal najti pomoč svojemu bližnjemu, če mu sam nisem znal pomagati?
- Sem prisluhnil stiski svojega bližnjega?
- Ali sem danes že storil kaj dobrega? Sem komu podaril vsaj nasmeh?

4. skavtski zakon: Skavt je prijatelj vsakomur in vsem skavtom brat.

- Sem odprt za vsakega človeka?
- Znam ustvarjati prijetne odnose z drugimi?
- Znam potrpeti z bližnjim?
- Ali ne iščem morda prijateljev samo, kadar sem v stiski?
- Sem pripravljen videti brata (sestro) v vsakem bližnjem?
- Kako skrbim za svojo notranjo urejenost? Širim morda okoli sebe nemir in napetosti?
- Ali v skavtih vidim svoje brate in sestre in prijatelje v vseh ljudeh?

5. skavtski zakon: Skavt je plemenit

- Kakšna je moj podoba plemenitosti?
- Si vzamem čas, da bi si izprašal vest?
- Kaj se je dogajalo z mojimi dosedanjimi sklepi?
- Kakšen je moj odnos do spovedi? Kako jo zagovarjam v družbi?

6. skavtski zakon: Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo.

- Kakšen je moj odnos do narave?
- Kako odkrivam bogastvo narave?
- Kakšen opazovalec narave sem?
- Kaj mi pomeni narava v smislu sprostitve?
- Znam spoštovati naravo kot božje delo?
- Znam naravo izkoristiti kot učiteljico?
- Ali dovolj naredim za okolje, v katerem živim?
- Kaj mi pomeni moje skavtsko ime?
- Ali znam varovati naravo in ali se znam zavzemati za naravi prijazen odnos?
- Uporabim kdaj naravo kot prostor za razmišljanje in molitev? Znam v naravi najti samotni kraj za srečanje s svojim Bogom?

7. skavtski zakon: Skavt uboga starše in predstojnike ter vestno opravlja svoje dolžnosti.

- Znam biti odgovoren za svoje življenje in življenje drugih?
- Znam biti dovolj spoštljiv do svojih staršev?
- Kako pogosto se spomnim svojih staršev v molitvi? Jih dovolj pogosto obiskujem?
- Ali jim pomagam, ko so pomoči potrebni, in se zanimam za njihovo počutje in zdravje, jim omogočim prejemanje zakramentov, če so omagali?
- Ali jim znam, zmorem in hočem pokazati hvaležnost?
- Kolikokrat obiščem njihov grob, če so že pokojni?

- Ali se spomnim njihovih osebnih praznikov in obletnic?
- Ali staršem dovolj pozorno pokažem, da jih imam rad?
- Kakšen je naš odnos do bratov in sester?
- Če smo v procesu delitve dediščine, ali sem dovolj strpen?
- Ali dovolj naredimo za to, da bi nas spoštovali naši otroci in želeli tudi sami postati starši?
- Ali sem pripravljen sprejeti novo življenje?
- Ali je moj odnos do dela predstojnikov korekten in spoštljiv?
- Ali znam biti dober s sodelavci, sem vreden zaupanja?
- Ali naredim tisto, kar sem obljubil, vestno in z odgovornostjo?

8. skavtski zakon: Skavt si v težavah žvižga in poje.

- Ali se znam spoprijeti s težavami v življenju?
- Ali znam pregnati nemir v notranjosti?
- Ali se znam obrniti v težavah tudi na Gospoda?
- Ali sem pri odločitvah tudi moder, ne samo pogumen?
- Ali kaj naredim, da do težav ne bi prišlo?
- Ali pravočasno načrtujem stvari?
- Ali krepim svoje telesne, umske, odnosne in duhovne zmožnosti?

9. skavtski zakon: Skavt je delaven in varčen.

- Ali koristno uporabljam svoje talente?
- Ali svoje delo opravljam z veseljem in pošteno, sem komu v breme?
- Ali cenim delo svojega bližnjega?
- Ali imam do kakšnega dela ponižujoč odnos?
- Ali znam pravilno razporediti svoje vsakdanje obveznosti?
- Ali znam delo odložiti in si vzeti čas za družino, počitek, praznovanje?
- Ali skrbno ravnam s svojimi in tujimi stvarmi?

- Kakšen je moj odnos do stvari, s katerimi opravljam svoje delo?
- Ali gospodarno ravnam s svojim zasluženim denarjem?
- Ali sem skromen v vsakdanjem življenju in kupujem stvari, ki jih resnično potrebujem?
- Ali izražam pozornost (darila) do svojih bližnjih na skromen in preprost način?

10. skavtski zakon: Skavt je čist v mislih, besedah in dejanjih.

- Kakšne so moje misli? Čiste ali pa se mi porajajo tudi dvoličnost, izkoriščanje, nesramnost, varanje, posmehovanje, izigravanje?
- Ali sprejemam svoje telo kot tempelj Svetega Duha?
- Ali se mi kdaj zgodi, da drugega človeka vidim kot predmet poželenja (televizija, revije, računalnik, fantazija, govorica)?
- Ali se zavedam, da moram biti gospodar svojega telesa, čustev, razuma, misli, namenov?

Po spraševanju vesti:

- V kolikor že sproti nisi naredil sklepov, jih naredi sedaj. Pri tem bodi realist, se ne zaletavaj, ne boj pa se biti tudi zahteven do sebe. Sklepi naj bodo zelo konkretni.
- Spraševanje vesti zaključi z molitvijo kesanja, ki ga lahko nadaljuješ tudi s prošnjo in zahvalo.
- Izpraševanje vesti te lahko pripelje tudi do odločitve, da opraviš sveto spoved.

Obhajanje zakramenta sprave (sveta spoved)

Pred sv. spovedjo:

- si dobro izprašam vest;
- pokesam se grehov;
- naredim trden sklep, da bom greh popravil in se v prihodnje poskusil grehu izogniti.

Sveta spoved

- Spokornik: Hvaljen Jezus.
- Duhovnik: Vekomaj. Amen.
- Spokornik: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.
- Spokornik: Zadnjič sem bil pri spovedi … moji grehi so: … Moj Jezus, usmiljenje!
- Spokornik obudi kesanje:

MOJ BOG, ŽAL MI JE, DA SEM GREŠIL IN ŽALIL TEBE, KI SI MOJ NAJBOLJŠI OČE. TRDNO SKLENEM, DA SE BOM POBOLJŠAL. POMAGAJ MI S SVOJO MILOSTJO. AMEN.

- Duhovnik: moli besedilo odveze.
- Spokornik: se v tišini pokriža.
- Duhovnik: Bog ti je odpustil grehe. Pojdi v miru.
- Spokornik: Bogu hvala.

Po sveti spovedi:

- se Bogu v nekaj trenutkih tišine zahvalim za milost odpuščanja;
- vestno opravim naloženo pokoro.

Skavtski molitvenik

zbrala: Milan Kvas, Aleksander Koren

urednik: Aleksander Koren

oblikovanje: Matej Koren

risbe: Sonja Hrastnik

lektoriranje: Julija Remenik, Mirjam Danilovič

Ljubljana: ZSKSS – Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, 2008